

Udskriftsdato: 15. december 2025

2009/1 LSF 162 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skatteministeriet, j.nr. 2009-231-0026

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love¹

(Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet (elafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 3. maj 2006, som bl.a. ændret ved § 2 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 1 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, § 1 i lov nr. 1384 af 21. december 2009 og senest ved § 3 i lov nr. 1516 af 27. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, *litra e*, affattes således:

»e.) fremstilles på elproduktionsanlæg omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, i lov om fremme af vedvarende energi med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og som er tilsluttet elinstallationen i boliger eller i ikke-erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse. Der kan afregnes på årsbasis. For så vidt angår ikke-erhvervsmæssig bebyggelse sidestilles 100 m² bebygget areal med en husstand.«

2. I § 11, stk. 3, indsættes som 5. og 6. pkt.:

»Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, som er leveret til virksomheden, og som virksomheden forbruger som rumvarme eller varmt vand eller leverer til andre. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.«

3. I § 11, stk. 6, indsættes som 4.-7. pkt.:

»En forholdsmæssig del af afgiften af kulde, der forbruges til både tilbagebetalingsberettigede formål og ikke-tilbagebetalingsberettigede formål, kan tilbagebetales, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel kan opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Virksomheden kan i stedet vælge at opgøre den ikke-tilbagebetalingsberettigede andel som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til ikke-tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Såfremt målingen af køleenergi til ikke-tilbagebetalingsberettigede formål ikke foretages i umiddelbar nærhed af det anlæg, hvor kulden produceres, tillægges den målte ikke-tilbagebetalingsberettigede køleenergi 10 pct.«

4. § 11, stk. 17, affattes således:

»Stk. 17. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 18, eller 2) havde kraft-varme-kapaci-

tet efter stk. 18 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«

5. I § 11 indsættes som stk. 19 og 20:

»Stk. 19. Virksomheder, der er momsregistrerede, kan vælge at foretage særlig opgørelse af tilbagebetaling af afgift. For elektricitet til fremstilling af varme for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 17, tilbagebetales den resterende afgift af denne elektricitet til forbrugeren af varmen. Tilbagebetalingen af den resterende afgift nedsættes med 25,7 pct. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af den resterende afgift som anført i bilag 8. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden anvender varmen til formål nævnt i stk. 3, 6. pkt. eller stk. 4. En forholdsmæssig del af varmen kan henregnes til anvendelser, som er nævnt i 5. pkt., i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser, som er nævnt i 5. pkt., som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne om fordeling i § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 20. Hvis en virksomhed vælger at opgøre tilbagebetaling for varme efter reglerne i stk. 19, skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret, hvorved der for samme år ikke kan ske opgørelse af tilbagebetaling for varmen efter denne lovs øvrige regler om tilbagebetaling. I givet fald finder denne lovs øvrige regler, herunder regler om opgørelsesperioder og overskudsvarmeafgifter, anvendelse, som om der ydes tilbagebetaling efter den eller de af denne lovs forskellige andre regler om tilbagebetaling, som ville finde anvendelse, hvis det ikke var valgt at bruge muligheden for særlig opgørelse af tilbagebetaling i stk. 19.«

6. Efter § 11 e indsættes:

»§ 11 f. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 5. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1, 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraft-varme-kapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1 til lov om afgift af mineralolieprodukter m.v. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Reglerne om særlig opgørelse af tilbagebetaling af afgift m.v. i § 11, stk. 19 og 20, finder tilsvarende anvendelse for elektricitet til fremstilling af varme, for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 1.«

7. Bilag 2-7 ophæves og i stedet indsættes:

»

»Bilag 2. Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 1

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Energiafgift	øre/kWh	49,9	50,8	51,7	52,6	53,6
Tillægsafgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 3. Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 2

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Energiafgift	øre/kWh	61,3	62,4	63,5	64,7	65,8
Tillægsafgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 4. Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	52,8	53,9	59,8	44,7	45,5

Bilag 5. Satser vedrørende elpatronordningen i elafgiftsloven

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede	kr./GJ fjernvarme ab værker	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3	50,1

de varmeproducenter							
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	øre/kWh fjernvarme abonnementsværk	16,5	16,8	17,1	17,4	17,7	18,1

Bilag 6. Satser for elafgiftslovens § 11 c

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	øre/kWh	1,6	1,6	1,6

Bilag 7. Satser for elafgiftslovens § 11 d, stk. 3, og § 11 e, stk. 5

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6

Bilag 8. Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 19

		2010	2011	2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	pct.	7,8	7,7	7,7

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas (gasafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 4 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 11 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 og senest ved § 2 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 2, ændres »19,7« til: »23,3«.

2. § 8, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede

virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010 – 2014 er satserne, som er nævnt i 2. og 3. pkt., som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk.7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«

3. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1. 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk.4. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.«

4. Overskriften til *bilag 4* affattes således:

»**Satser for elpatronordningen i gasafgiftsloven.**«

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (kulafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som bl.a. ændret ved § 4 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, § 3 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 og senest ved § 3 lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1*, ændres »19,7« til: »23,3«

2. § 7, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. I perioden 2010 – 2014 er satserne som er nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk.7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«

3. Efter § 7 a indsættes:

»§ 7 b. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 7, stk. 2. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1. 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraft-varme-kapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres på over for told- og skatteforvaltningen.«

4. Overskriften til *bilag 4* affattes således:

»Satser for elpatronordningen i kulafgiftsloven.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (mineralolieafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006, som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 2 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 10 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, ved § 4 i lov nr. 1384 af 21. december 2009 og senest ved § 1 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. § 5, stk. 1.

Stk. 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer, skal autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. Virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, kan dog autoriseres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l. Told- og skatteforvaltningen kan i særlige tilfælde fravige det i 1. pkt., anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til videresalg. Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, hæftes der forholdsmæssigt for afgift i forhold til virksomhedernes faktiske anvendelse af lagerkapaciteten.

Stk. 4. Virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme, der er målt inden for samme lokalitet, og som er direkte leveret fra et registreret kraftvarmeværk, omfattet af bilag 1, eller en mellemhandler, registret efter stk. 5, og hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 i denne lov og § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samlet set udgør mindst 90 pct. af afgiften efter begge love, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Mellemhandlere, der transporterer varme, og som er direkte leveret fra et registreret kraftvarmeværk, omfattet af bilag 1, og hvor mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder, registreret efter stk. 4, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Mellemhandlere, registreret efter stk. 5, skal stille sikkerhed for afgiften af den varme, der transporteres til virksomheder, som ikke er registreret efter stk. 4. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 7. Ved ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5, skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 4 eller 5, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 4 eller 5. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder af gas eller varme, som er målt af de autoriserede virksomheder efter stk. 2, eller de registrerede virksomheder efter stk. 5.

Stk. 8. Såfremt en virksomhed ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 4 eller 5, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5 er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 4 eller 5.

Stk. 10. Såfremt virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 4 eller 5. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 4 eller 5, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 4 eller 5 efter

12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give et registreret kraftvarmeværk, omfattet af bilag 1 til denne lov, oplysning om inddragelse af registreringen efter stk. 4 eller 5.

Stk. 11. En her i landet autoriseret oplagshaver er berettiget til under afgiftssuspensionsordningen at oplægge og modtage varer fra andre EU-lande samt at afsende varer til andre EU-lande. En autoriseret oplagshaver har tilsvarende adgang til at afsende varer efter loven til andre autoriserede oplagshavere her i landet. For at få autorisation som oplagshaver her i landet skal oplagshaveren hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer.

Stk. 12. Virksomheder, der af miljømyndighederne er godkendt til at indsamle og forarbejde spildolie med henblik på genbrug, skal autoriseres efter stk. 2.

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration af autorisation af oplagshaver her i landet og sikkerhedsstillelse efter stk. 11.

2. § 9, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, affattes således:

- »3) varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer,
- 4) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, eller
- 5) varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.«

3. I § 9, stk. 2, ændres »19,7« til: »23,3«.

4. § 9, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010 – 2014 er satserne som er nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk.7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«

5. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder,

nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme af værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1. 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraft-varme-kapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.«

6. Overskriften til *bilag 3* affattes således:

»Satser for elpatronordningen i mineralolieafgiftsloven.«««

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som bl.a. ændret ved § 5 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 6 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, § 5 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 og senest ved § 5 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Der svares endvidere en afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.«

2. § 2, *stk. 1, nr. 12*, affattes således:

»12) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg 6,6 øre pr. Nm³.«

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 17*:

»17) Biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW 1,2 kr./GJ.«

4. I § 2, *stk. 3*, indsættes som *3. pkt.*:

»Der skal dog svares afgift efter § 2, stk. 1, nr. 17 af den andel, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt over 1.000 kW.«

5. I § 3 indsættes som *nr. 5*:

»5) Virksomheder, som forbruger biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.«

6. I § 5, stk. 1, nr. 3, ændres »og« til: »,«.

7. I § 5, stk. 1, nr. 4, ændres »bygas. « til: »bygas og«

8. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 17, som den forbrugte mængde af biogas. Energiindholdet i biogassen skal verificeres, og virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for energiindholdet overfor told- og skatteforvaltningen. Hvis energiindholdet ikke kan dokumenteres, fastsættes det til 23,3 MJ/Nm³.«

9. I § 5 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation efter stk. 1, nr. 5.«

10. I § 7, stk. 1, nr. 2, ændres »nr. 9-12« til: »nr. 9-11 og 12, 1. pkt.«.

11. § 7, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 4. Bortset fra varer nævnt i § 2, stk. 1, nr. 17, er biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof, fritaget for afgift.«

12. § 7, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 8, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 8 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 11, stk. 17, i lov om afgift af elektricitet, § 8, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas, § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9, stk. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

13. Efter § 7 a indsættes:

»§ 7 b. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 12,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre energikilder, nedsættes de 12,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), forholdsmæssigt. Indtil

år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 11 f i lov om afgift af elektricitet, § 8 a i lov om afgift af naturgas og bygas, § 7 b i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1. 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1 til lov om afgift af mineralolieprodukter m.v. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.«

14. I § 9 a, *stk. 1*, ændres », 9-13 og 16« til: », 9-11, 12, 1. pkt., 13 og 16«.

15. I § 9 c, *stk. 1*, ændres »og 9-13« til: », 9-11, 12, 1. pkt., og 13«.

16. Efter § 9 c indsættes:

»§ 9 d. For nye eller for eksisterende stempelmotoranlæg i registrerede virksomheder, der enten har eller fremadrettet får foretaget tiltag, hvorved udledningen af andre klimagasser end CO₂ begrænses, kan der ydes godtgørelse. Godtgørelsen af afgift beregnes som den målte procentvise reduktion i udledningen af uforbrændt metan i forhold til en udledning af uforbrændt metan på 465 g/GJ indfyret naturgas og/eller 323 g/GJ indfyret biogas. Godtgørelsen kan ikke overstige afgiftsbetalingen.

Stk. 2. Der ydes kun godtgørelse af afgift efter stk. 1, hvis der sker måling af den udledte mængde af uforbrændt metan.

Stk. 3. Godtgørelsen efter stk. 1 skal for hver afgiftsperiode opgøres for hvert brændsel og for hvert motoranlæg for sig. Hvis der anvendes flere typer brændsler i samme motoranlæg samtidig, fordeles den mindre udledte mængde af metan for hvert brændsel på hvert motoranlæg for sig i forhold til energimængden af hvert af de indfyrede brændsler i hvert motoranlæg.

Stk. 4. Afgiftsgodtgørelser under 500 kr. udbetales ikke. Afgiftsgodtgørelse kan dog, uanset beløbets størrelse, modregnes i skyldig afgift.

Stk. 5. Skatteministerens kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter og regler om dokumentation for afgiftsfritagelse og godtgørelse. Endvidere kan skatteministerens fastsætte regler, der angiver de nærmere retningslinjer for, hvilke tiltag, der efter stk. 1 begrundes godtgørelse af afgiften. Endelig kan skatteministerens fastsætte regler for opgørelse og udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1.«

17. I § 12, *stk. 1*, *nr. 4*, indsættes efter »nr. 12«: »og nr. 17«.

18. I § 13, *stk. 2*, *nr. 2*, ændres »mv. og« til: »m.v.,«.

19. I § 13, *stk. 2*, *nr. 3*, ændres »bygas. « til: »bygas og«.

20. I § 13, *stk. 2*, indsættes som *nr. 4*:

»4) for de af § 2, stk. 1, nr. 17, omfattede varer bestemmelserne i § 17 i lov om afgift af naturgas og bygas.«

21. I § 14, *nr. 4*, indsættes efter »nr. 12: « »og 17«.

22. I bilag 2 affattes nr. 12 således:

»

»

12)	øre/Nm ³		35,7	36,4	37,0	37,7
Naturgas og bygas med en nedre brænd-værdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m ³ (Nm ³).						
Naturgas med en nedre brænd-værdi på 39,6 mega-joule (MJ) pr. normal m ³ (Nm ³), der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg.	øre/Nm ³		6,1	6,2	6,3	6,5

« «

23. I bilag 2 indsættes som nr. 17:

»

»

17)	kr./GJ		1,1	1,1	1,1	1,1
Biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret på effekt på over 1.000 kW.						

« «

24. Overskriften til bilag 3 affattes således:

»Satser for elpatronordningen i kuldioxidafgiftsloven.«

§ 6

I lov nr. 472 af 17. juni 2008 om afgift af kvælstofoxider, som ændret ved § 7 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 og § 6 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Virksomheder, der leverer varer omfattet af bilag 1, nr. 11 og 12, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

§ 7

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 549 af 6. juni 2007, § 78 i lov nr. 1392 af 27. december 2008, § 1 i lov nr. 386 af 20. maj 2009 og senest ved § 14 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 9 a, stk. 1. 2. pkt., affattes således:

»En virksomhed, som producerer fjernvarme, betaler ikke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 2 og 3, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet, og for hvilket der sker tilbagebetaling af elafgift ifølge lov om elafgift.«

2. § 9 a, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

3. § 9 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

§ 8

I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret ved § 92 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 27 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og senest ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, affattes således:

- »3) anvendes til fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter loven,
- 4) leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, eller
- 5) leveres til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.«

§ 9

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 962 af 2. december 2003 og senest ved § 3 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 29, stk. 1, nr. 4, 5 og 6, affattes således:

- »4) varer, der hos en autoriseret oplagshaver eller fremstillingsvirksomhed eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage eller lignende, jf. § 33,
- 5) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, eller
- 6) varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.«

§ 10

I lov om afgift af øl, vin og frugtvín m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret ved § 97 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 30 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009 og senest ved § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 11, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, affattes således:

- »3) anvendes til fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter loven,
- 4) leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, eller
- 5) leveres til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.«

§ 11

I lov nr. 520 af 7. juni 2006 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmemforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter foretages følgende ændring:

1. § 9, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

§ 12

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af loven. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 2, stk. 1, litra e, i lov om afgift af elektricitet, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, træder i kraft den 1. juli 2010.

Stk. 3. § 1, stk. 2, § 2, stk. 1, nr. 12 og 17, § 2, stk. 3, 3. pkt., § 3, nr. 5, § 5, stk. 1, nr. 3-5, § 5, stk. 6, § 7, stk. 1, nr. 2, § 7, stk. 4, 1. pkt., § 9 a, stk. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 d, § 12, stk. 1, nr. 4, § 13, stk. 2, nr. 2-4, § 14, nr. 4 og bilag 2, nr. 12 og 17 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, som affattet eller ændret ved denne lovs § 5, nr. 1-11 og 14-23, træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 4. § 11, stk. 3, 5. og 6. pkt., og § 11, stk. 6, 4.-7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, som affattet eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 2 og 3, § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas, som affattet eller ændret ved denne lovs § 2, nr. 1, § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet eller ændret ved denne lovs § 3, nr. 1, § 3, § 9, stk. 1, nr. 3-5 og § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., som affattet eller ændret ved denne lovs § 4, nr. 1-3, § 3, stk. 3, 2. pkt., i lov om afgift af kvælstofoxider, som affattet eller ændret ved denne lovs § 6, nr. 1, § 15, stk. 1, nr. 3-5, i lov om afgift af spiritus m.m., som affattet eller ændret ved denne lovs § 8, nr. 1, § 29, stk. 1, nr. 4-6, i lov om tobaksafgifter, som affattet eller ændret ved denne lovs § 9, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3-5, i lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., som affattet eller ændret ved denne lovs § 10, nr. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 5. § 3 og § 9, stk. 1, nr. 3-5, i lov om energiafgift af minerealeolieprodukter m.v., som affattet eller ændret ved denne lovs § 4, nr. 1 og 2, samt § 15, stk. 1, nr. 3-5, i lov om afgift af spiritus m.m., som affattet eller ændret ved denne lovs § 8, nr. 1, § 29, stk. 1, nr. 4-6, i lov om tobaksafgifter, som affattet eller ændret ved denne lovs § 9, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3-5, i lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., som affattet eller ændret ved denne lovs § 10, nr. 1, har virkning fra den 1. april 2010.

Stk. 6. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medtages fra udlandet.

Stk. 7. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdelt af leverancen, hvoraf der skal betales afgift.

¹ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

- 1.1. Ændringer i elpatronordningen*
- 1.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
- 1.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂*
- 1.4. Øvrige mindre præciseringer og tilpasninger*

2. Forslagets formål og baggrund

- 2.1 Elpatronordningen*
- 2.2 Solcelleordning*
- 2.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂*

3. Lovforslagets indhold

- 3.1. Ændringer i elpatronordningen*
 - 3.1.1. Gældende ret*
 - 3.1.2. Forslagets baggrund*
 - 3.1.3. Forslagets indhold*
- 3.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
 - 3.2.1. Gældende ret*
 - 3.2.1.1. Vindmøller*
 - 3.2.1.2. Solceller*
 - 3.2.1.3 Andre VE-anlæg*
 - 3.2.2. Forslagets baggrund*
 - 3.2.3. Forslagets indhold*
- 3.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂*
 - 3.3.1. Gældende ret*
 - 3.3.2. Forslagets baggrund*
 - 3.3.3. Forslagets indhold*

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

- 4.1. Skatteudgifter*
- 4.2. Ændringer i elpatronordningen*
 - 4.2.1. Baggrund*
 - 4.2.2. Samlet provenuvirkning*
 - 4.2.2.1. Permanent ordning for el*
 - 4.2.2.2. Fjernvarmeværkerne og intern varme*
- 4.3. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
- 4.4. Afgift på andre klimagasser end CO₂*
 - 4.4.1. Adfærdseffekter*

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

- 5.1. Ændringer i elpatronordningen.*
- 5.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning*
- 5.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂*

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Ændringer i elpatronordningen.

6.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

6.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

7.1. Ændringer i elpatronordningen

7.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

7.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Miljømæssige konsekvenser

9.1. Ændringer i elpatronordningen.

9.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

9.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

10. Forholdet til EU-retten

10.1. Ændringer i elpatronordningen

10.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

10.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

11. Hørte myndigheder og organisationer

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Ændringer i elpatronordningen

Forslaget udmønter ændringer i elpatronordningen med baggrund i den politiske aftale om bedre integration af vind mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre fra oktober 2009. I den forbindelse foreslås justeringer af reglerne om godtgørelse af elafgift.

1.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Forslaget udmønter ændringer i el-afgiftens solcelleordning med baggrund i den energipolitiske aftale af 21. februar 2008 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance.

1.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

Forslaget om afgift på andre klimagasser end CO₂ har baggrund i aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkepartis om Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat. Med forslaget øges incitamentet til at udlede mindre CO₂.

1.4. Øvrigt, mindre præciseringer og tilpasninger

Forslaget indeholder herudover mindre præciseringer af registreringsbestemmelserne i lov om afgift af

kvælstofoxider (hjemmel til om registreringspligt for virksomheder, der leverer afgiftspligtig naturgas), præciseringer i elafgiftslovens bestemmelser om opgørelse af energiforbruget til komfortkøling, tilpasninger af energiafgiftslovenes angivelse af standardenergiindholdet i biogas, samt visse konsekvensrettelser og præciseringer i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven samt øl- og vinafgiftsloven, der skulle have været foretaget i den vedtagne lov nr. 1385 af 21. december 2009 (Gennemførelse af EU-cirkulationsdirektiv), som endnu ikke vil være trådt i kraft på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse.

2. Forslagets formål og baggrund

2.1. Elpatronordningen

For bedre at kunne udnytte elektriciteten fra landets vindmøller, når det blæser meget, og på tidspunkter i døgnet, hvor der hidtil ikke er blevet brugt megen elektricitet, har regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre indgået en aftale vedrørende bl.a. den såkaldte elpatronlov. Aftalen indebærer bl.a., at de særligt lave afgiftssatser for brug af elektricitet i elpatroner (store dypekogere) i forbindelse med fjernvarmeproduktion skal gælde permanent. På den måde sikres det, at klimavenlig elektricitet fra vindmøller bruges til opvarmning med fjernvarme i de danske husholdninger frem for at blive eksporteret som billig elektricitet til udlandet. Med dette lovforslag udmøntes de dele af aftalen, som kræver ændringer i energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven.

Med lov nr. 1417 af 21. december 2005 (elpatronloven) blev der vedtaget en ordning med nedsættelse af afgifterne for kraftvarmeværkers produktion af varmeleverancer uden samtidig el-produktion, uanset om varmen produceres på basis af el, kul, olie eller gas. Det bemærkes, at ligesom loven kaldes for elpatronloven, benævnes selve ordningen elpatronordningen, selvom loven og ordningen gælder for andre varmeproducerende anlæg end elpatroner, og uanset om der bruges el, eller de afgiftspligtige brændsler er kul, olie eller gas.

For kul, olie og gas er ordningen permanent, mens den har været tidsbegrænset for el. For el til varmeproduktion skulle ordningen således foreløbig kun gælde i fire år, idet partierne bag aftalen om ordningen ville tage stilling til en eventuel forlængelse på baggrund af en uafhængig analyse. Elpatronloven trådte i kraft den 1. januar 2008. Den foreløbige elpatronordning for el udløber således ultimo 2011.

Elpatronordningen er nærmere beskrevet i forslaget til elpatronloven, Forslag til Lov om ændring af forskellige miljø- og energiafgiftslove (Afgiftslempelser på fjernvarme m.v. som led i finanslovsaftalen for 2006, afgiftslempelser på kvælstof i lastbilers miljøfiltre samt mikrokraftvarme samt justeringer af forbrugsregistrering m.v.). Forslaget blev fremsat af skatteministeren den 16. november 2005.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1., til forslaget til elpatronloven fra 2005 (L 81 fremsat den 16. november 2005 af skatteministeren), at energi- og CO₂-afgifterne på el og brændsler til fjernvarmeproduktion uden samtidig elproduktion ved forslaget reduceres ned mod niveauet for brændselsbaseret kraft-varme for fjernvarmeleverandører med kraftvarmekapacitet. Det fremgår videre, at med elpatronordningen rettes der op på tidligere uhensigtsmæssigheder, og at der opnås både en væsentlig samfundsøkonomisk gevinst og væsentlige miljømæssige fordele i form af lavere emission af CO₂, SO₂ og NO_x. Det skyldes reduktion af de tidligere afgiftsmæssige incitamentet til en for stor elproduktion på kraftvarmeværkerne samt øget incitament til fornuftig indenlandsk anvendelse af elproduktionen frem for uøkonomisk eksport af el. Der henvises til den nærmere gennemgang af elpatronordningen i nævnte forslag til elpatronloven.

EA Energianalyse og Risø DTU har den 9. juni 2009 færdiggjort ovennævnte uafhængige analyse i form af rapporten: Bedre integration af vind. Analyse af elpatronloven, treledstarriffen for mindre kraftvarmeanlæg, afgifter og andre væsentlige rammebetingelser.

På baggrund af analysens anbefalinger og med henblik på bedre at integrere vind i energisystemerne har regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre indgået nævnte aftale, som bl.a. vedrører ordningen i elpatronloven. Denne aftale har følgende indhold:

1. Elpatronloven gøres permanent.
2. Krav om ejerskab lempes så ordningen også gælder:
 - Fjernvarmeværker uden egen kraftvarmekapacitet, der leverer til fjernvarmenet, hvor hovedparten af varmen kan forsynes fra kraftvarmeenheder.
 - Virksomheder med kraftvarmekapacitet, hvor varmen bruges i samme interne varmesystemer.
3. Skatteministeren fremlægger inden den 1. juni 2010 en redegørelse om muligheder for og virkninger af ændrede afgifter på elektricitet med særlig henblik på bedre integration af VE (dynamiske afgifter).
4. Klima- og energiministeren fremlægger inden den 1. juni 2010 en redegørelse om muligheder for og virkninger af ændrede tariffer for elektricitet med særlig henblik på bedre integration af VE (dynamiske tariffer).
5. Energiaftalepartierne orienteres årligt om udviklingen i mindre kraftvarmeværkers overgang til markedsvilkår på baggrund af opgørelser fra Energinet.dk, første gang i juni 2010. De små værker kan dog fortsat anvende treledstariffen, hvis de måtte ønske det.
6. Energinet.dk undersøger mulighederne for at udvikle rammerne for regulerkraftmarkedet, således at elforbrug og andre mindre enheder kan indgå i regulerkraftmarkedet. Energinet.dk rapporterer herom inden den 1. juni 2010.

Med dette lovforslag udmøntes punkt 1 og 2 i denne aftale.

Det foreslås således, at ordningen med de særligt lave afgiftssatser for brug af elektricitet i elpatroner og eventuelle andre anlæg i forbindelse med varmeleverancer, som blev indført med elpatronloven, skal gælde permanent.

Endvidere foreslås at ordningens krav om ejerskab lempes på to områder. Det betyder for det første, at de lave afgiftssatser for el og brændsler også skal gælde for varme, som momsregistrerede fjernvarmeværker uden kraftvarmekapacitet leverer til fjernvarmenet. Det kræves dog, at hovedparten af varmen i fjernvarmenettet kan forsynes fra momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet. For det andet skal ordningen også gælde, hvis momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet vælger at bruge den relevante varme direkte i deres interne varmesystemer.

Efter den gældende ordning har det bl.a. været en betingelse, at de omfattede varmeleverancer skulle leveres til de kollektive fjernvarmenet. Der findes imidlertid også separate fjernvarmenet i forbindelse med større bebyggelser, som ligner de kollektive fjernvarmenet. Med dette lovforslag foreslås, at elpatronordningen, udover varmeleverancer til de kollektive fjernvarmenet, også kan gælde for varmeleverancer til andre lignende fjernvarmenet. Det stemmer med elpatronordningens karakter, at disse andre fjernvarmenet sidestilles med de kollektive fjernvarmenet. Endvidere foreslås justeringer af reglerne om godtgørelse af elafgift.

2.2 Solcelleordning

I den energipolitiske aftale af 21. februar 2008 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative

Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance indgik en analyse af vilkår for husstandsmøller uden for områder med kollektiv varmemforsyning. Analysen blev gennemført af Skatteministeriet og efterfølgende blev det aftalt mellem skatteministeren og aftaleparternes energipolitiske ordførere, at der skulle etableres en teknologineutral ordning, således at ejere af anlæg baseret på vedvarende energi (VE- anlæg) med en eleffekt på 6 kW eller derunder får mulighed for at »lagre« elektricitet på elnettet i lighed med den gældende ordning for små solcelleanlæg.

2.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti indgik den 1. marts 2009 en aftale om Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat.

I aftaledelen »Et grønnere skatte- og afgiftssystem« er det bl.a. aftalt, at:

»Der indføres en afgift på andre klimagasser end CO₂ ved energianvendelse. Satsen ækvivalerer CO₂-afgiften på 150 kr. pr. ton CO₂. Med forslaget sidestilles den afgiftsmæssige behandling af andre klimagasser med CO₂-udledningen. Det øger incitamentet til at udlede mindre CO₂. Initiativet træder i kraft den 1. januar 2011.«

Nærværende lovforslag udmønter denne del af aftalen.

3. Lovforslagets Indhold

3.1. Ændringer i elpatronordningen

3.1.1. Gældende ret

Elpatronordningen indebærer, at afgifterne i energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven på el og brændsler til fjernvarmeproduktion uden samtidig elproduktion er reduceret ned mod niveauet for brændselsbaseret kraftvarme for fjernvarmeleverandører med kraftvarmekapacitet.

Afgiftsnedsættelsen omfatter kun momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der leverer fjernvarme til de kollektive fjernvarmenet.

Det er en betingelse, at varmeproducenten har eller den 1. oktober 2005 havde kraftvarmekapacitet, eller at der er tale om et centralt værk, jf. listen over centrale værker i bilag 1 til lov om afgift af mineralolieprodukter m.v. Efter energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven har en momsregistreret varmeproducent kraftvarmekapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheten. Endvidere skal mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheten udgøres af elektricitet.

Elpatronordningen gælder dermed ikke for almindelige fjernvarmeværker, dvs. værker uden kraftvarmekapacitet. Ordningen gælder heller ikke for de omfattede varmeproducenters eget forbrug af varme.

For så vidt angår el, men ikke brændsler, blev ordningen gjort forsøgsvis i en 4-årig periode fra tidspunktet for elpatronlovens ikrafttrædelse, som var den 1. januar 2008. Efter elpatronloven udløber ordningen for el således ved udgangen af 2011.

Samtidig med elpatronordningen i elafgiftsloven er der ved en ændring af elforsyningsloven indført en fritagelse for PSO-bidrag af brug af elektricitet i elpatroner og lignende i forbindelse med varmeleverancer. Også fritagelsen for PSO-bidrag er begrænset til 4 år.

I forbindelse med, at CO₂-afgiften er nedsat i 4 år for forbrug af elektricitet til egenproduktion af varme til nærmere angivne tunge processer, er der tillige ved en ændring af elforsyningsloven indført en fritagelse i 4 år for PSO-bidrag af dette elforbrug. PSO-bidrag er et beløb, som betales af elforbrugerne,

når de køber el, til dækning af omkostninger til fremme af miljøvenlig elektricitet m.v., som påhviler Energinet.dk i medfør af elforsyningsloven.

3.1.2. Forslagets baggrund

Forslaget om ændringer i elpatronordningen har som nævnt under 1.1. baggrund i den politiske aftale om bedre integration af vind. I den forbindelse foreslås justeringer af reglerne om godtgørelse af elafgift.

3.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at elpatronordningen med de særligt lave afgiftssatser for brug af elektricitet i elpatroner og lignende i forbindelse med varmeleverancer i en 4-årig periode, som blev indført med elpatronloven, skal gælde permanent, ligesom ordningen allerede gælder permanent for afgiftspligtige brændsler.

Det foreslås, at elpatronordningens lave afgiftssatser for både el og brændsler også skal gælde for varme, som almindelige fjernvarmeværker leverer til fjernvarmenet. Det stilles dog som betingelse, at hovedparten af varmen i det pågældende fjernvarmenet kan forsynes fra momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet og centrale værker.

Det foreslås at ordningen også skal gælde, hvis de allerede omfattede momsregistrerede varmeproducenter, men ikke de almindelige fjernvarmeværker, bruger varme direkte i deres interne varmesystemer.

Endvidere foreslås, at elpatronordningen, udover varmeleverancer til de kollektive fjernvarmenet, også kan gælde for varmeleverancer til andre lignende fjernvarmenet.

Det foreslås også, at reglerne om godtgørelse af elafgift justeres med henblik på, dels at reglerne skal stemme overens med de almindelige principper og regler for afgiftsgodtgørelse i energiafgiftslovene, og dels at der ikke opstår væsentlig afgiftsmæssig forskel på, om der bruges el eller brændsel i forbindelse med benyttelse af elpatronordningen.

CO₂-afgiften er blevet nedsat i 4 år for forbrug af elektricitet til egenproduktion af varme til nærmere angivne tunge processer. Denne begrænsning på 4 år foreslås ophævet. Tillige foreslås ændringer af elforsyningsloven, hvorved fritagelsen for betaling af PSO-bidrag af brug af elektricitet i elpatroner og lignende i forbindelse med varmeleverancer og i egenproduktion af varme til nærmere angivne tunge processer gøres permanent.

3.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Vindmøller

Elektricitet fremstillet ved vedvarende energi, herunder vindkraft, og som forbruges direkte af producenten er fritaget for den almindelige afgift på elektricitet. For overskydende elektricitet, der tilføres det kollektive elnet, forfalder der afgift ved forbrug, uanset hvem det er, der forbruger den pågældende elektricitet.

3.2.1.2. Solceller

El, der fremstilles ved vedvarende energi, og som forbruges direkte af producenten selv, er fritaget for el-afgift. El, der leveres fra det kollektive elnet, er pålagt elafgift.

Elektricitet fremstillet på et solcelleanlæg er under visse betingelser undtaget fra den almindelige afgift på elektricitet af hele den producerede mængde. Når produktionen er mindre end forbruget leveres den manglende el fra det kollektive net, og når produktionen er større end forbruget, leveres overskudsproduktionen ud på nettet. En solcelleanlægsejer kan dermed populært sagt »lagre« overskydende produktion

på nettet. Med den eksisterende solcelleordning opgøres det efter et år, hvor meget der netto er leveret fra eller til nettet, svarende til den normale forbrugsaf-læsningsperiode.

Da solceller har langt størstedelen af produktionen i sommerperioden, mens elforbruget er nogenlunde konstant over året, gør ordningen det muligt at modregne overskudsproduktionen om sommeren i forbruget om vinteren. Langt de fleste solcelleanlæg er dog relativt små, hvorfor de kun producerer el svarende til en del af det årlige elforbrug.

Den årlige opgørelse sker enten ved anvendelse af en elmåler, der kan »løbe baglæns«, når der er overskudsproduktion, eller ved en separat måling af henholdsvis den el som leveres fra nettet og til nettet, hvorefter nettoforbruget er forskellen mellem de to målte værdier.

Med solcelleordningen er ejeren altså i modsætning til alle andre fritaget for at betale energiafgifter af den el som leveres til nettet og som efterfølgende modregnes i forbruget, hvorfor der kun betales afgifter mv. af nettoforbruget. Værdien af produktionen svarer således til de sparede omkostninger inklusiv afgifter, tariffer mv. til køb af en tilsvarende elmængde. Værdien af solcelleproduktionen er således også afhængig af producentens eget elforbrug.

Betingelserne er, at solcelleanlægget har en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og at anlægget er tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikke-erhvervsmæssig benyttet bebyggelse. Det er en forudsætning for, at måleren kan løbe baglæns, at elselskabet afregner solcelleproduceret elektricitet fra el-producenten og leverer elektricitet til el-producenten til samme pris pr. kWh. Endelig må der ikke være tilsluttet elinstallationen anden form for el-produktionsanlæg.

Solcelleordningen for husstands anlæg kræver, at husstandens elmåler skal kunne måle og registrere el modtaget fra det kollektive elnet og el leveret til det kollektive elnet. Måleren kan enten indeholde to tællere, som registrerer el henholdsvis modtaget fra nettet og leveret til nettet, eller den kan indeholde en tæller, der registrerer den samlede el leveret til og fra nettet (en måler som kan løbe begge veje).

Solcelleordningen blev indført ved lov nr. 437 af 26. juni 1997 og trådte i kraft d. 1. januar 1998. Formålet var at fremme anvendelsen af mindre solcelle-anlæg med en maksimal effekt på 6 kW. Afgifts-fritagelsen blev ved sin indførelse oprindeligt begrænset til alene at gælde i 4 år. Tidsbegrænsningen blev efterfølgende forlænget ad flere omgange, og den blev helt ophævet fra og med 1. januar 2006.

Ordningen giver en markant bedre afregning til solcelle-kunden end den almindelige afregning af overskudsproduktion fra solceller. Med skattereformen øges fordelene.

Solcelleanlæggene under ordningen er kun sjældent over 2 kW. Et anlæg på 1 kW giver typisk en årsproduktion på 800 kWh. Med et årsforbrug på 4000 kWh vil der på årsbasis kun være overskudsproduktion i ekstreme tilfælde, fx hvis huset står ubeboet hovedparten af året. Dette er – sammen med det beskedne antal anlæg - årsagen til, at ordningen hidtil ikke har givet større problemer, idet problemerne hovedsageligt opstår ved overskudsproduktion.

De få og små solcelle-anlæg skyldes, at solceller indtil videre er ret investeringstunge. Med en årsproduktion på 800 kWh pr. kW og en elpris på 150 øre/kWh er den simple tilbagebetalingstid 20-30 år uden hensyn til drift og vedligehold. En stor del af anlæggene er da også etableret i forsøgsprojekter med betydelige anlægstilskud.

3.2.1.3 Andre VE-anlæg

Fritaget for el-afgift er elektricitet, som fremstilles ved vandkraft, biogas eller anden vedvarende energi, og som forbruges af producenten direkte fra anlægget. Overskydende produktion der tilføres elnettet afgiftsbelægges, uanset hvem forbrugeren af den pågældende elektricitet er.

3.2.2. Forslagets baggrund

Forslaget om ændringer i el-afgiftens solcelleordning har som nævnt under 1.2. baggrund i den ener-

gipolitiske aftale af 21. februar 2008 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance.

3.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at der gennemføres generelle regler for den afgiftsmæssige behandling af egenproducenters forbrug af elektricitet produceret på små husstands anlæg.

Efter forslaget sondres der mellem mindre og større vedvarende energianlæg. Samtidig knytter forslaget sig til de gældende ordninger, der allerede i dag gælder for mindre solcelleanlæg.

De foreslåede ordninger omfatter de vedvarende energianlæg, der er omfattet af § 2, stk. 2 og stk. 3, i lov nr. 192 af 27. december 2008 om fremme af vedvarende energi. Efter § 2, stk. 2, forstås ved vedvarende energikilder bl.a. vindkraft, vandkraft, biogas, biomasse, solenergi, bølge- og tidevandsenergi samt geotermisk varme.

Efter § 2, stk. 3, kan klima- og energiministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke energiformer, der kan betegnes som vedvarende energi. Ved at henvise til § 2, stk. 3, fremtidssikres ordningen, så også vedvarende energikilder, der efterfølgende bliver omfattet af lov om vedvarende energi, automatisk bliver omfattet af de foreslåede ordninger.

Efter forslaget sondres mellem anlæg med en kapacitet på over eller under 6 kW. Grænsen på 6 kW installeret effekt pr. husstand uanset teknologi er aftalt, fordi dette er den gældende grænse for solcelleordningen i dag. Dermed udbredes den nuværende solcelle-ordning til andre VE-teknologier. Anlægget skal være tilsluttet elinstallationen i boliger eller i ikke-erhvervsmæssig benyttet bebyggelse. Ordningen omfatter ikke anlæg som den fysiske person alene ejer en andel i. Det har dog ikke i praksis den store betydning, da bl.a. de vindmøller, der ejes af vindmøllelaug har en væsentlig større effekt end 6 kW.

Herudover åbnes der i elafgiftsloven mulighed for, at en husstand kan have tilsluttet flere VE-anlæg, fortsat med en samlet effekt på 6 kW, hvilket er en lempelse i forhold til de nuværende solcelleregler, hvor husstanden ikke må have tilsluttet flere elproducerende anlæg end solcellen.

Bekendtgørelse om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (Nettoafregnings-bekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 1366 af 15. december 2004, ændres i forlængelse af dette forslag. Det vil være en forudsætning for afgiftsfritagelsen i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra e, at der afregnes efter reglerne i den nye bekendtgørelse.

3.2.3.1. Baggrund for krav om afregning efter nettoafregningsbekendtgørelsen

3.2.3.1.1. Elmarkedet

Solcelleordningen blev indført i 1998 før elmarkedet blev liberaliseret. Dengang blev elpriserne fastsat for perioder på op til et år på baggrund af forventede omkostninger. Efter overgangen til markedsvilkår fastsættes elprisen nu time for time på baggrund af udbud og efterspørgsel. Der er stor variation i priserne fra time til time samt over tid.

Hele elhandelssystemet er nu baseret på, at elforbrug og -produktion håndteres på timebasis. Der er derfor hos forbrugere med et stort årligt forbrug installeret fjernaflæste målere, som registrerer forbruget time for time. Tilsvarende måles produktionen fra produktionsanlæg på timebasis.

For de mindre forbrugere uden timeaflæsning opgøres time-for-time-forbruget efter skabeloner, og afregningen sker ud fra dette i stedet for ud fra en måling af forbruget.

På engrosmarkedet for el er der en række elhandelsselskaber (balanceansvarlige aktører, der sikrer at der er balance mellem udbud og forbrug af elektricitet), som, på vegne af producenter og forbrugere, køber og sælger el på timebasis samt sørger for betaling, herunder også for en løbende betaling til

dækning af de ubalancer, som opstår, når faktisk forbrug eller produktion afviger fra det angivne ved markedsprisfastsættelsen.

For andre små VE-anlæg end solcelleanlæg vil det typisk være Energinet.dk, der, som balanceansvarlig, håndterer elproduktionen, afsætter den på spotmarkedet, og udbetaler pristillæg efter VE-lovens bestemmelser.

For de forbrugere, som afregnes efter markedspriser, vil der være en økonomisk tilskyndelse til at flytte forbruget fra timer med høje priser til timer med lave priser eller gennemføre besparelsesforanstaltninger med sigte på at reducere det dyreste forbrug.

Selvom der er frit leverandørvalg med mulighed for at skifte ved et månedsskift, så får langt den overvejende del af husholdningerne elektricitet fra den virksomhed, der har forsyningspligten i det konkrete område. Elprisen i forsyningspligtselskaberne fastsættes forud for hvert kvartal som en konstant pris baseret på markedets forventninger til de fremtidige priser. Da forbrugerne således ikke får et varierende prissignal, har de ingen tilskyndelse til at udnytte prisvariationer eller på anden måde agere "intelligent" i forhold til elmarkedet.

3.2.3.1.2. Markedsudvikling

En række netvirksomheder med tilsammen omkring 1,6 mio. forbrugere er i gang med eller har besluttet at installere nye fjernaflæste elmålere. Overslagsmæssigt kunne omkring 600.000 danske elforbrugere fjernaflæses ved udgangen af 2009. I de kommende år er der planlagt installation af yderligere over 800.000 fjernaflæste målere.

Med de nye målere bliver det muligt at fjernaflæse elforbruget med korte tidsintervaller, og det bliver attraktivt at lade forbrugerne betale efter faktisk elforbrug på månedsbasis frem for efter en skabelon og én årlig aflæsning. Samtidig giver målerne mulighed for, at forbrugerne på sigt kan få afregning på timebasis og dermed få øget opmærksomhed på sammenhængen mellem elforbrug og -pris og de tilhørende muligheder for at agere prisfleksibelt, herunder flytte forbrug fra perioder med høje priser til perioder med lavere priser, spare på energien i de perioder, hvor forbruget generelt er størst, samt medvirke til bedre indpasning af mere vedvarende energi.

Solcelleordningen, hvor forbruget ikke opgøres på timebasis, giver ikke mulighed for at forbrugeren kan agere på timepriserne, da der alene afregnes for den samlede produktion og forbrug på årsbasis. Det er således ikke muligt for forbrugeren at være prisfleksibel, herunder at få økonomiske fordel af at flytte forbruget, hvorfor en stor udbredelse af ordningen kan hæmme den tilstræbte øgede fleksibilitet i elmarkedet.

3.2.3.1.3. Tidligere forslag (høringsforslaget) med nettoafregning på månedsbasis

En uændret udvidelse af solcelleordningen med nettoafregning af flere VE-anlæg på årsbasis er, som nævnt, ikke i overensstemmelse med den tilstræbte øgede fleksibilitet i elmarkedet. Hertil kommer at vindmøller og biomasseanlæg mv. på op til 6 kW typisk har en større elproduktion end den tilsvarende størrelse solcelleanlæg, hvorfor der er øget sandsynlighed for, at der på årsbasis vil være en nettoproduktion, som ingen umiddelbart er ansvarlig for.

I stedet for en uændret udvidelse af den nuværende solcelleordning blev der derfor udarbejdet et lovforslag (høringsforslaget), som i en vis grad blev tilpasset de nuværende og forventede markedsvilkår.

Forslaget indebar, at anvendelsen af den VE-baserede elproduktion blev målt og opgjort på månedsbasis efter samme princip, som gælder for den eksisterende nettoafregning på timebasis. Dette ville medføre, at solcelleanlæggene fik begrænset muligheden for at "lagre" på nettet til en måned, mens de øvrige VE-anlæg ikke hidtil har haft en så gunstig ordning. Forslaget indebar desuden, at anlæggene skulle registreres hos Energinet.dk og få den i VE-loven gældende afregning med støtte (60 øre/kWh) for nettoleverancer til nettet for hver måned.

Med forslaget blev nettoproduktionen fra de små anlæg kendt og kunne afsættes i elmarkedet efter de gældende regler, og der kunne foretages leverandørskift og afregning af faktisk forbrug hver måned. Det gav dog ikke mulighed for, at forbrugerne med tiden kan få en forbrugsafregning baseret på timepriserne.

For nogle af de eksisterende solcelleanlæg ville der ske et fald i værdien af egenproduktionen, fordi anlæggene producerer meget om sommeren og lidt om vinteren. Dette forhold medførte en række kritiske høringssvar, hvorfor det efterfølgende blev besluttet at udarbejde et nyt forslag svarende til den gældende solcelleordning.

3.2.3.1.4. Nyt forslag med nettoafregning på årsbasis

I det fremsatte lovforslag sker nettoafregningen på årsbasis, og som følge heraf er der ikke krav om fjernaflæst måler. Hermed er kritikken af det forslag, der blev sendt på høring, imødekommet.

I dette forslag er nettoafregning på årsbasis underlagt nogle betingelser, som vil fremgå af en ændring af bekendtgørelse om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (Nettoafregningsbekendtgørelsen). Betingelserne vil være at anlægget eller anlæggene er:

- tilsluttet det kollektive elforsyningsnet i egen forbrugsinstallation
- 100 pct. ejet af forbrugeren
- beliggende på forbrugsstedet
- alene anvender vedvarende energikilder i et eller flere elproduktionsanlæg, som har en samlet nominel effekt på eller under 6 kW pr. husstand
- forsyner boliger eller anden ikke erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse med elektricitet eller varme og elektricitet. For ikke-erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse svarer 100 m² bebygget areal til en husstand
- registeret i stamdataregisteret

I forbindelse med ændringen af nettoafregningsbekendtgørelsen sikres Energinet.dk hjemmel til at fastsætte retningslinjer for opgørelse af egenproducentens køb og salg af elektricitet på elmarkedet.

Desuden sikres der en rimelig periode på 1 år, inden for hvilken netvirksomheder har pligt til at indberette de eksisterende anlæg til stamdataregisteret (anlægs- og ejeroplysninger mv.). For nye anlæg forventes indberetningen at ske automatisk som led i nettilslutningen.

Energinet.dk opkøber evt. overskudsproduktion ved årsaflysningen samt på skæringstidspunktet, hvis der skiftes elleverandør i løbet af året. Der udbetales pristillæg for overskudsproduktionen efter VE-lovens bestemmelser. Pristillægget indsættes på ejerens nemkonto.

Da det ikke er muligt at håndtere et produktionsbalanceansvar på årsbasis, vil en evt. overskudsproduktion ikke blive solgt i elmarkedet, men blive foræret til netvirksomheden til dækning af nettab og således blive håndteret rent finansielt (betalt over PSO-tariffen) uden om elmarkedet.

Registreringen i stamdataregisteret medfører, at udbredelsen af denne type anlæg kan følges og analyseres, at elleverandører får mulighed for at se, at kunden er egenproducent, samt at Energinet.dk i samarbejde med netvirksomhederne sikrer korrekte måledata og udbetaling af pristillæg.

Der er ikke skærpede målekrav.

For de eksisterende og nye solcelleanlæg medfører forslaget således kun den ændring i forhold til den gældende solcelleordning, at de skal registreres, samt at de får udbetalt pristillæg for en evt. overskudsproduktion på årsbasis og ved et evt. leverandørskift.

For de øvrige VE-anlæg vil ordningen medføre en betydelig forbedring af støtten, idet en større del af produktionen nu får en ca. 3 gange så høj værdi som tidligere.

Det skal desuden bemærkes, at Planlovgivningen i regi af Miljøministeriet skal overholdes i forbindelse med opsætning af nye vindmøller o.lign.

3.2.4. Virkning af »solcellereglerne«

Ejerne af små VE-anlæg, herunder husstandsmøller, vil opnå økonomiske fordele, fordi de ikke skal købe den andel af deres forbrug af elektricitet, som VE-anlægget producerer indenfor året, til almindelige elpriser. Baggrunden herfor er, at man ved at bruge elektriciteten selv sparer både elpris, afgift og moms, hvilket er mere, end man tjener ved salg af elektriciteten, hvor man kun får elprisen inkl. pristillæg, der dog er mindre end afgifterne.

3.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

3.3.1. Gældende ret

Udledninger af metan indgår i opgørelsen af de samlede udledninger af drivhusgasser fra Danmark, men er hverken kvotebelagt eller pålagt afgift. Udledninger af metan er ikke reguleret. Emissionen af uforbrændt kulbrinte er imidlertid reguleret ved bekendtgørelse nr. 621 af 23. juni 2005 om begrænsning af emission af nitrogenoxider, uforbrændte carbonhydrider og carbonmonooxid mv. fra motorer og turbiner. Alt afhængig af brændselskvaliteten vil emissionen af metan udgøre en større eller mindre del af emissionen af uforbrændt kulbrinte.

3.3.2. Forslagets baggrund

Forslaget om afgift på andre klimagasser end CO₂ har som anført ovenfor under 1.3. baggrund i regeringens og Dansk Folkepartis aftale Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat.

En af de væsentlige kilder til udledningen af uforbrændt metan er produktion af el og varme. Udledningen af uforbrændt metan fra produktion af el og varme udgør ca. 0,7 mio. tons CO₂-ækvivalenter

I kraftvarmeværker udleder de pågældende stempelmotorer en langt større del af den indfyrede gas end andre kraftvarmeværker. I praksis bør en afgift på andre klimagasser end CO₂ (uforbrændt metan) ved energianvendelse være en afgift på gas brugt i stationære stempelmotoranlæg. Der kommer ca. 11 kg CO₂-ækvivalenter pr. GJ naturgas brugt i motoranlæg.

For at tilskynde til reduktion i udledningen af uforbrændt metan bør det være muligt at få nedsat eller godtgjort afgiften, i det omfang anlægget er forsynet med en eller flere foranstaltninger, der reducerer udledningerne af uforbrændt metan. Udledningen er imidlertid både afhængig af den konkrete motorteknologi og eventuelle foranstaltninger til reduktion af udledningen. En godtgørelse af afgift bør derfor være betinget af en måling af den konkrete udledning.

3.3.3. Forslagets indhold

Forslaget går ud på, at indføre afgift på andre klimagasser end CO₂ (uforbrændt metan) ved energianvendelse, der udledes fra stationære stempelmotorer, f.eks. til kraftvarmeformål eller som drivmiddel i en mekanisk proces. Afgiften opkræves af den mængde naturgas og biogas, der anvendes i de pågældende stempelmotoranlæg. Ved stationære stempelmotoranlæg forstås ikke gasturbiner. Medens stempelmotoranlæg rummer mekanisk fungerende stempler, indgår disse ikke i en gasturbine.

Afgiftssatsen for udledningen af uforbrændt metan fastsættes ud fra den forventede pris for CO₂-kvoter sammenholdt med det forhold, at metan er en 21 gange kraftigere drivhusgas end CO₂, når virkningen beregnes over en periode på 100 år.

Energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof, er i medfør af gældende lovgivning ikke omfattet af afgiftsfritagelsen for energiprodukter, der direkte medgår til produktion af et tilsvarende energiprodukt, som er produceret på virksomhedens område. Forbruget af biogas der anvendes, (og for naturgas' vedkommende anvendes eller er bestemt til anvendelse) som motorbrændstof i stempelmotoranlæg, er således ikke omfattet af den pågældende afgiftsfritagelse.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Dette lovforslag er dels en udløber af *Energiaftalen* fra februar 2008 (solcelleordningen) og *Aftale om bedre integration af vind* (ændringer i elpatronordningen) og desuden et element af *Forårspakke 2.0 – vækst, klima og lavere skat* (afgift af metan).

Ændringerne i elpatronordningen og udvidelsen af solcelleordningen medfører ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser, hverken for stat eller kommuner.

Den nye afgift af metan ved energianvendelse skønnes at medføre et varigt finansieringsbidrag til Forårspakke 2.0 – vækst, klima, lavere skat på ca. 20 mio. kr. i forbrugerpriser efter tilbageløb i 2009-niveau. Der skønnes ingen umiddelbare konsekvenser for kommuner.

Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser for det offentligt fremgår af tabellen nedenfor:

Lovforslagets samlede provenuvirkning										
Mio kr.	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	...	2019	Konsekvens for erhverv, pct.
Provenuvirkning af ændringerne i elpatronordningen	-	-	-	-	-	-	-		-	-
Provenuvirkning af udvidelsen af solcelleordningen	-	-	-	-	-	-	-		-	-
Provenuvirkning af den nye afgift på andre klimagasser end CO ₂	20	25	25	25	25	25	25	...	25	33

4.1. Skatteudgifter

Hverken ændringen af elpatronordningen eller den nye afgift af metan medfører nye skatteudgifter. Udvidelse af tilbageløbsordningen vil øge skatteudgifterne i et omfang svarende til provenueffekterne, hvilket vil sige i ikke nævneværdigt omfang. Ved en skatteudgift forstås en afvigelse fra det generelt accepterede eller normale skattesystem, der indebærer en positiv særbehandling af bestemte typer af aktiviteter eller grupper af skatteydere.

4.2. Ændringer i elpatronordningen

I det følgende behandles provenuvirkninger som følge af den foreslåede forlængelse af elpatronordningen for elektricitet og de nye muligheder for at benytte ordningen.

4.2.1. Baggrund

Ved elpatronordningen, der blev vedtaget i slutningen af 2005, og som trådte i kraft 1. januar 2008, fastsættes en lavere afgift end den sædvanlige for fjernvarme. Den særlige sats er dog højere end eller lig afgiften på kraftvarme.

Blandt andet på grund af, at der er lavere afgift på kraftvarme end på fjernvarme, blev langt hovedparten

af varmen i kraftvarmeområder fremstillet sammen med el som kraftvarme og kun en mindre del alene som ren fjernvarme.

Derfor var der et forholdsvis lille umiddelbart provenutab, når satsen for fjernvarme blev sat ned alene i kraftvarmeområder. Og det umiddelbare provenutab blev i betydeligt omfang neutraliseret ved, at mindre kraftvarme med den laveste sats blev erstattet af fjernvarme med en højere sats, som dog ikke var så høj som før.

Regeringen foreslog oprindeligt, at ordningen skulle gælde permanent for både el og brændsler, og at PSO afgiften i den forbindelse skulle afskaffes for el til varme i kraftvarmeområder.

Oppositionen havde dog forlig om PSO afgiften. Kompromisset blev, at hele regeringens forslag blev vedtaget, men dog således at ordningen for el skulle gælde i en forsøgsperiode på 4 år, hvilket blev vedtaget ved et ændringsforslag. Ordningen for el kunne eventuelt forlænges efter gennemførelse af en uafhængig undersøgelse.

Nu er den uafhængige undersøgelse gennemført. Her anbefales blandt andet, at ordningen gøres permanent også for el, og at visse ejerskabsbegrænsninger lempes. Det er på baggrund af analysens anbefalinger og med henblik på bedre at integrere vind i energisystemerne, at regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre har indgået en aftale, som vedrører ordningen i elpatronloven. Der henvises til ovenstående afsnit 1.1. og 2.1.

4.2.2. Samlet provenuvirkning

Samlet set vil forslaget om at gøre elpatronordningen permanent for el og slække på ejerskabskrav m.v. næppe medføre nogen nævneværdig provenumæssige effekter. Nedenfor omtales de enkelte elementer i forslaget vedrørende elpatronordningen.

4.2.2.1. Permanent ordning for el

For så vidt de foreslåede ændringer af elpatronordningen er der størst effekt af, at ordningen gøres permanent for el. I det oprindelige lovforslag (L 81 fremsat den 16. november 2005 af skatteministeren), hvor ordningen blev introduceret, blev der udførligt gjort rede for provenu-, miljø-, og erhvervsvirkninger under forudsætning af, at ordningen var permanent. Efter fremsættelsen foregik der politiske drøftelser. De mundede ud i, at ordningen vedrørende el i første omgang blev vedtaget som gældende i en periode af 4 år. Men samtidig blev aftalt, at ordningen vedrørende el skulle gøres permanent under visse forudsætninger. Der var ikke knyttet provenubemærkninger til ændringsforslaget, der gjorde ordningen midlertidig. Det skyldtes den underliggende aftale om, at ordningen senere ville blive gjort permanent under visse forudsætninger. Der blev regnet med, at disse forudsætninger ville blive opfyldt. Forslaget om at gøre ordningen permanent vil således genskabe forudsætningerne for de oprindelige provenubemærkninger.

Isoleret set vil forslaget føre til et merprovenu, selv om satserne sættes ned. Det skyldes, at afgifterne på el før lempelserne ved ordningen er så høje, at de med kraftvarmekapacitet kun i begrænset omfang eller i sjældne tilfælde vil benytte elvarme til fremstilling af fjernvarme. Ved ordningen sættes afgifterne ned til et niveau, der er lig med eller lidt over de afgifter, der gælder for kraftvarme fremstillet ved brændsel. Det vil føre til et vist forbrug af el og således til en større afgiftsindtægt ved en given varmemængde. Dette er under forudsætning af, at der ikke ved de permanente afgifter for el vil komme eldrevne varmepumper i kraftvarmeområder i større udstrækning.

Størrelsen af merprovenuet – og det samtidige fald i varmeprisen – vil afhænge af, hvor ofte det vil kunne betale sig at fremstille fjernvarme ved el i forhold til at fremstille fjernvarmen ved brændsel (kul eller gas). Det afhænger af, hvor høj prisen inklusive afgifter og kvoteomkostninger er for el henholdsvis gas og kul.

Hvis elselskaberne vil belaste el anvendt til elvarme i områder med kraftvarmekapacitet med normale eltariffer, vil elvarme alene blive anvendt sporadisk i forbindelse med ekstremt lave elpriser eller som led i levering af balanceydelser. Ekstremt lave elpriser opstår ved en kombination af forskellige forudsætninger, herunder ofte stor dansk vindkraftproduktion, samtidig med begrænsninger i mulighederne for udenrigshandel med el. I takt med, at der kommer flere vindmøller, vil disse situationer oftere opstå. Modsat vil udbygning af internationale transmissionsledninger mindske hyppigheden.

Ligeledes vil der blive anvendt el til varme som led i visse værkers deltagelse i det såkaldte regulerkraftmarked. Det vil dog alene ske sporadisk.

Måtte det derimod gælde, at elselskaberne i visse situationer vil belaste brug af el til fjernvarme med en lavere tarif end den normale under henvisning til, at elvarmen i disse situationer snarere end at påføre eldistribution ekstra omkostninger ikke påfører distributionen omkostningerne eller endog aflaster distributionen for omkostninger, vil der kunne komme længere perioder, hvor elvarme vil være konkurrencedygtig med brændselsvarme. Der vil f.eks. opstå sådanne perioder, når nedbørsmængderne i Norge er særligt store, og når gasprisen, der i en vis udstrækning følger olieprisen, er særlig høj.

En sådan ændring i tarifpolitikken kan næppe forventes overalt, men eventuelt alene i visse områder, og i givet fald vil det tage tid at ændre elselskabernes tarifpolitik. Det vil i praksis også kræve, at der er udsigt til at tarifændringen vil have en betydelig effekt.

Selv om der i sådanne tilfælde kan blive tale om et stort forbrug af el, vil det dog isoleret ikke have nogen større provenuvirkning, jf. at elvarmen da i praksis vil erstatte varme fremstillet ved brændsel på en kedel, der alene fremstiller el.

Selv om afgiftsindtægterne stort set vil være identiske, vil staten dog få et merprovenu i det omfang elvarme erstatter brændselsvarme uden for CO₂ kvotesektoren, jf. at varmen da vil blive fremstillet med færre udledninger af CO₂, og staten derfor ikke vil have behov for køb af helt så mange CO₂ kvoter/kreditter. For hver gang der måtte blive fremstillet 1 PJ = knap 0,3 mia. kWh fjernvarme ved el i stedet for 1 PJ fjernvarme ved naturgas udenfor kvotesektoren, vil der blive udledt ca. 0,06 mio. ton mindre CO₂ udenfor kvotesektoren. Ved en kvotepris svarende til CO₂ afgiftssatsen på ca. 155 kr./t vil gevinsten være på ca. 10 mio. kr. Aktuelt er kvoteprisen dog under 100 kr./t.

Modsat vil et større forbrug af el end ellers føre til højere priser på el, hvilket reducerer det almindelige forbrug af el med normal afgift. Indirekte vil fravær af perioder med særligt lave elpriser særligt komme dem, der har vindmøller, til gode. Det vil indirekte komme statens finanser til gode, at det ved givne tilskud bliver lettere at opfylde VE forpligtelser.

Ser man bort fra virkningen af højere elpriser på overskuddet i elselskaber, der delvist er ejet af staten og andre tilsvarende afledte indirekte virkninger, vil nettoeffekten på statens finanser formentlig være begrænset om end positiv.

4.2.2.2. Fjernvarmeværkerne og intern varme

Det andet element i forslaget er, at ordningen udvides, således at den kan benyttes af flere. Udvidelsen af ejerkredsen gælder såvel el som brændsel. Ordningen udvides på to måder.

For det første vil ordningen nu også kunne benyttes af selskaber, der ikke selv har kraftvarmekapacitet, men dog fortsat under forudsætning af, at fjernvarmen leveres til net, der hovedsagligt forsynes af selskaber med kraftvarmekapacitet. Det vil normalt gælde, at selskaberne med kraftvarmekapacitet, der forsyner fjernvarmenettet også har en betydelig fjernvarmekapacitet eller mulighed for såkaldt bypass. I det omfang fjernvarmeværker uden kraftvarmekapacitet vil benytte ordningen vil det derfor gælde, at den fjernvarme, de producerer, hovedsagligt vil erstatte ren fjernvarme fremstillet af selskaberne med egen kraftvarmekapacitet. Netto vil ordningen derfor næppe blive brugt ret meget mere. Da afgiftssatserne bliver identisk for fjernvarme fra virksomheder med kraftvarmekapacitet og virksomheder uden kraftvar-

mekapacitet har det ikke nogen virkning på statens afgiftsindtægter. Der er dog sandsynligvis i et meget begrænset omfang fremstillet fjernvarme på værker, der ikke selv har kraftvarmekapacitet. Derfor kan man ved uændret adfærd forvente et meget lille provenutab.

For det andet vil ordningen blive udbredt til produktionsvirksomheder med kraftvarmekapacitet. Der var ikke behov for særlige regler her tidligere, jf. at afgifterne i praksis var næsten identiske hvad enten virksomhedernes varmeforbrug blev fremstillet på den ene eller den anden måde. Det var fordi det almindelige afgiftsniveau for virksomheder var lavt både for kraftvarme og for kedelvarme, når der var tale om tung proces. Og de fleste virksomheder med kraftvarme samtidig har tung proces.

Fra 1. januar 2010 øges afgifterne imidlertid for virksomhederne, særligt for dem udenfor kvotesektoren. Og afgiftstrykket øges yderligere i 2013 som følge af *Forårspakke 2.0*. Det er derfor relevant at udvide ordningen. Udvidelsen af ordningen genskaber basalt incitamentsstrukturen til fremstilling af procesvarme ved brændsel på henholdsvis virksomhedernes kraftvarmeanlæg og virksomhedernes kedelanlæg fra før 2010.

Afgiftstrykket i procesvirksomheder vil fortsat være en del lavere end for dem, der fremstiller fjernvarme til rumvarme. Derfor vil der heller ikke uden ordningen være helt så stor forskel i afgiftsbelastningen af kraftvarme til proces og fjernvarme til proces. Ordningen vil derfor betyde relativt mindre for procesvirksomheder med egen kraftvarmekapacitet sammenlignet med dem, der fremstiller rumvarme.

For dem med egen kraftvarmekapacitet vil procesvarmen oftest blive fremstillet som kraftvarme, men i visse tilfælde som kedelvarme, når elprisen er lav i forhold til gasprisen.

Alt andet lige kommer der derfor et vist provenutab ved uændret adfærd. Måtte der ved uændrede adfærd blive fremstillet 1 PJ procesvarme på naturgaskedler til proces, vil provenutabet ved uændret adfærd være på ca. 2,8 mio. kr.

Hvis afgiftsændringerne fører til, at der bliver fremstillet 1 PJ ekstra naturgaskedelvarme i stedet 1 PJ kraftvarme, vil provenugevinsten være ca. 4,7 mio. kr.

Formentlig vil ændringen derfor ikke netto have nogen større provenuvirkning.

4.3. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Under antagelse af, at der installeres i alt ca. 2500 6 kW husstandsvindmøller eller lign i boliger og i anden ikke-erhvervsmæssig bebyggelse med en gennemsnitlig årlig egenproduktion på ca. 7000 kWh, vil der ikke være nogen nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Baggrunden herfor er, at grænsen for tilbageløbsordningen på 6 kW, begrænser antallet af VE-anlæg, bl.a. husstandsmøller, der vil falde ind under tilbageløbsordning. I dag er ca. 15 møller ud af 190 husstandsmøller på 6 kW og derunder. Det skal dog bemærkes, at potentialet er stort, og en markant større udbredelse af små VE-anlæg end ventet vil selvsagt også øge provenutabet markant.

Ejerne af små VE-anlæg vil opnå økonomiske fordele, fordi de ikke skal købe den andel af deres forbrug af elektricitet, som VE-anlægget producerer indenfor året, til almindelige elpriser. Baggrunden herfor er, at man ved at bruge elektriciteten selv sparer både elpris, afgift og moms, hvilket er mere, end man tjener ved salg af elektriciteten, hvor man kun får elprisen inkl. pristillæg, der dog er mindre end afgifterne.

4.4. Afgift på andre klimagasser end CO₂ ved energianvendelse

Den foreslåede afgift på metan (uforbrændt naturgas), der udledes fra stationære stempelmotorer, er en del af aftalen om *Forårspakke 2.0 – vækst, klima, lavere skat*, som indebærer nedsættelse af personskatterne. En del af finansieringen heraf, kommer fra et merprovenu fra forhøjelse af de grønne afgifter. For en nærmere beskrivelse af konsekvenserne for den samlede pakke henvises der til forarbejderne til lov nr.

459 af 12. juni 2009 om ændring af personskatterne og forskellige andre love, jf. kapitel 4 i lovforslag nr. 195 af 22. april 2009, fremsat af skatteministeren (*Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat*).

Den foreslåede afgift på metan vil medføre et umiddelbart merprovenu på 30 mio. kr. opgjort i faktorpriser på helårsbasis uden adfærdsændringer. I forbrugerpriser, dvs. inkl. moms, svarer det til 35 mio. kr. i 2011, i 2009-niveau.

Provenuvirkning af ny afgift på uforbrændt metan

Mio kr.	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	...	2019	Konsekvens for erhverv, pct.
Provenu på metan- afgiftskontoen	25	30	30	30	30	25	25	...	25	33
Provenu inkl. virk- ning på andre kon- ti (momskonto)	30	35	35	35	35	35	30	...	30	
Provenu efter til- bageløb (finansie- ringsbidrag)	20	25	25	25	25	25	25	..	25	
Provenu efter til- bageløb og adfærd	5	5	5	5	5	5	5	...	5	
Anm. : 2009-niveau										

Finansieringsbidraget til lavere skatter i Forårspakke 2.0 udgør efter tilbageløb ca. 20 mio. kr. opgjort i forbrugerpriser.

For finansåret 2011, hvor lovforslaget forventes at træde i kraft, er finansårseffekten på CO₂-afgiftskontoen en indtægt ca. 20 mio. kr. og på naturgaskontoen et provenutab på ca. 10 mio. kr. i årets priser.

4.4.1. Adfærdseffekter

Før adfærdseffekter vil afgiftsforhøjelsen medføre et merprovenu i 2011 på ca. 35 mio. kr. i faktorpriser (dvs. uden moms). Den nye afgift af metan vil imidlertid medføre nogle adfærdsændringer i form af skift fra motordrift til kedeldrift, at der installeres rensningsforanstaltninger, samt at forbruget af varme vil falde, da prisen på dette vil stige. Disse adfærdsændringer vil medføre, at udslippet af uforbrændt metan fra kraftvarmeværker vil falde. Derudover vil CO₂-udslippet falde, og forbruget af naturgas vil falde (bl.a. som følge af skift til mere vedvarende energi). Dette vil medføre fald i forhold til den umiddelbare provenugevinst. Dog vil det lavere udslip af klimagasser (CO₂ og metan) have en værdi for statskassen, i form af lavere omkostninger til køb af CO₂-kvoter mv.

I alt falder udledningerne af klimagasser uden for kvotesektoren med ca. 0,06 mio. tons CO₂-ækvivalenter på kort sigt, hvoraf halvdelen er fald i metanudledningen. Dette medfører fald i provenuet på i alt 10 mio. kr. i 2011. Derudover vil det mindre forbrug af naturgas og mere vedvarende energi betyde et yderligere fald i det umiddelbare provenu på ca. 10 mio. kr. på kort sigt. Dog vil det lavere udslip af CO₂ udenfor kvotesektoren have en værdi for statskassen svarende til 150 kr. pr. ton CO₂ (158,2 kr. pr. ton i 2011-niveau) – i alt svarende til ca. 10 mio. kr.

Målt i 2011-niveau vil konsekvenserne for afgiftskassen og statskassen se ud som følger:

Ved uændret adfærd	35 mio. kr.
Ved ændret adfærd – mindre metan	-5 mio. kr.
Ved mindre CO ₂ (udenfor kvotesektoren)	-5 mio. kr.
Ved mindre energiafgift og CO ₂ afgift	
Indenfor kvotesektoren	- 0 mio. kr.
Mere VE	-10 mio. kr.
Netto afgiftskassen	= 15 mio. kr.
Værdi mindre CO ₂ for statskassen (155,4 kr./t)	10 mio. kr.
I alt statskassen	= 25 mio. kr.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

5.1. Ændringer i elpatronordningen.

SKATs engangsomkostninger skønnes at udgøre ca. 100.000 kr. til udsendelse af nyhedsbreve. SKATs løbende omkostninger skønnes at udgøre ca. 1 årsværk i implementeringsåret og op til 2 årsværk pr. år de efterfølgende år til drift, vejledning og indsats. Det vurderes, at den hidtidige ordning har været underbudgetteret, idet der har været mange flere henvendelser end tidligere antaget. En udvidelse af ordningen vil derfor indebære højere administrative end tidligere antaget.

5.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Det eksisterende energiafgiftssystem er indrettet sådan, at elnetselskaberne opkræver afgifter hos forbrugerne og efterfølgende afregner afgiften med SKAT. Dermed kan SKAT nøjes med at have kontakt til ca. 60 virksomheder i denne anledning frem for alle energiforbrugere. SKAT har ansvaret for kontrol m.v. af alle energiforbrugere, der kan opnå godtgørelse af energiafgifter, men dette omfatter kun momsregistrerede virksomheder. SKAT har dog et særligt kontrolansvar overfor alle solcelleejerne. Solcelleejerne er ikke registreret hos SKAT og kendes derfor ikke af SKAT. SKAT kontrollerer, at elnetselskaberne administrerer elafgiftslovens bestemmelser korrekt.

Idet nye VE-anlæg, ligesom de små solcelleanlæg, ikke skal registreres hos SKAT, men hos Energinet.dk og elnetselskabet, vil SKAT fortsat kunne nøjes med at have kontakt til de ca. 60 elnetselskaber og Energinet.dk. SKAT vil dog alligevel have en øget kontrolforpligtelse overfor ejerne af VE-anlæg. Kontrollen udøves igennem Energinet.dk og elnetselskaberne. Dette betyder, at SKAT vil have kontrolforpligtelse overfor et større antal elforbrugere/producenter, end det ellers ville have været tilfældet. Denne øgede kontrolforpligtelse vurderes som værende begrænset.

Til gengæld vil Energinet.dk opleve øgede administrative omkostninger som følge af, at det er dem, der fremover skal afregne for den eventuelle merproduktion fra solceller, husstandsmøllerne mv. Det vil også være dem, der som hidtil skal stå for håndtering og salg af den producerede elektricitet fra husstandsmøllerne mv. i ordningen, og jo flere anlæg desto større administrative omkostninger.

SKAT vurderer, at ændringen medfører engangsudgifter på op 50.000 kr. til udsendelse af nyhedsbreve til relevante virksomheder og ajourføring af punktafgiftsvejledning. Derudover 2 årsværk i løbende omkostninger – det første år til implementering af lovændringerne til vejledning, sagsbehandling mv., og efterfølgende til løbende vejledning og indsats.

5.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

SKATs engangsomkostninger skønnes at udgøre mellem ca. 300.000 og 400.000 kr. til systemtilretning samt eventuel udsendelse af nyhedsbreve.

SKATs løbende omkostninger skønnes at udgøre ca. 2 årsværk i 2010 til forudgående vejledning og implementering i henhold til indsatsplan, ca. 3 årsværk i implementeringsåret 2011 til drift, vejledning og indsats i form af service- og kontrolbesøg og ca. 1,5 årsværk pr. år de efterfølgende år til løbende drift, vejledning og indsats.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Ændringer i elpatronordningen.

I det oprindelige lovforslag (L 81 fremsat den 16. november 2005 af skatteministeren), hvor ordningen blev introduceret, blev der udførligt gjort rede for provenu-, miljø-, og erhvervsvirkninger under forudsætning af, at elpatronordningen for el var permanent. Efter fremsættelsen foregik der politiske drøftelser. De mandede ud i, at ordningen vedrørende el i første omgang blev vedtaget som gældende i en periode af 4 år. Men samtidig blev det aftalt, at ordningen vedrørende el skulle gøres permanent under visse forudsætninger. Der var ikke knyttet provenubemærkninger til ændringsforslaget, der gjorde ordningen midlertidig. Det skyldtes den underliggende aftale om, at ordningen senere ville blive gjort permanent under visse forudsætninger. Der blev regnet med, at disse forudsætninger ville blive opfyldt. Forslaget om at gøre ordningen permanent for el vil således genskabe forudsætningerne for de oprindelige lovbemærkninger om erhvervsvirkninger m.v.

Det foreslås bl.a., at elpatronordningen udvides til at gælde for fjernvarmeværker uden egen kraftvarmekapacitet, der leverer til fjernvarmenet, hvor hovedparten af varmen kan forsynes fra kraftvarmeanheder. En af grundene til, at disse fjernvarmeværker oprindeligt ikke kom med under elpatronordningen var, at det blev antydnet fra fjernvarmeværkerne, at der kunne være nogle overraskende virkninger på prisen for kraftvarme.

Prisen eller snarere principperne for beregningen af prisen på kraftvarme er fastsat i nogle varmekontrakter mellem typisk DONG/Vattenfall og det lokale fjernvarmedistributionsselskab. Prisen skal efter varmforsyningslovens regler ikke være mere end det, som det vil koste varmeselskabet selv at fremstille varmen på kedler.

Derfor indgår der en omkostningskalkule bag prisen både for et kraftvarmeværk, hvor det forudsættes, at det normalt kan betale sig også at fremstille el, og for et fjernvarmeværk.

Normalt er det prisen uden afgift, der er bestemt i kontrakten. Afgiften lægges da blot over på varmekunden. Men i visse tilfælde kan det af den ene eller anden grund være prisen med afgift, for det værk distributionsselskabet fra tidligere har stående, der indgår i den aftale, der nu er indgået. Derfor kunne man ikke udelukke, at hvis dette værk kom med i elpatronordningen, ville det føre til et prisfald for kraftvarmen.

Ved forslaget om ændringerne i elpatronordningen for fjernvarmeværker er det forudsat, at ændringerne ikke vil føre til lavere priser på kraftvarme som følge af kontraktlige forhold. Forudsætningen om, at ændringerne ikke vil føre til lavere priser, omfatter ikke varmforsyningslovens almindeligt gældende regler og principper for prisfastsættelse. Målet er alene at undgå, at regelændringerne får en afsmittende effekt på prissætningen efter varmekontrakter, der er indgået mellem kraftvarmeværker og fjernvarmedistributionsselskaber.

6.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Ordningen retter sig mod husstande, så der er ingen direkte erhvervsmæssige konsekvenser. Men som

afledt konsekvens vil netselskaberne opleve et tab på salg og transport af elektricitet på op til det øgede omfang af egenproduceret el hos forbrugerne.

Derudover betyder kvoteordningen, at den øgede CO₂-neutrale elproduktion fra det øgede omfang af små VE-anlæg på husstandsniveau medfører, at der er brug for færre CO₂-kvoter til at dække det danske elforbrug.

Dertil kommer, at producenter og importører af små VE-anlæg ville kunne opnå en gevinst, når eller hvis efterspørgslen efter sådanne anlæg, som følge af lovændringen, stiger.

6.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

Det forventes, at ca. en tredjedel af afgiften ligesom for andre energiafgifter bæres af erhvervslivet. Dette sker via øgede afgifter på varme. Det forventes dermed, at erhvervslivet umiddelbart belastes med ca. 10 mio. kr. i 2011.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

7.1. Ændringer i elpatronordningen

Da forslaget indebærer en permanentgørelse af en i forvejen eksisterende ordning, vil omstillingsomkostningerne for de hidtil berørte virksomheder være relativt få. Da kravet om ejerskab lempes og omfanget af indbefattede varmeleverancer udvides, kan der være omstillingsomkostninger for de »nye« virksomheder, som dette berører. De vurderes at være i en størrelsesorden, der omfatter tilpasning af økonomistyringssystemer og evt. opsætning af målere. Det er desuden oplyst til CKR, at det primært vil være reserveværker, som dette vedrører, og det må således dreje sig om ganske få virksomheder.

CKR vurderer, at der vil være få løbende administrative byrder for de berørte virksomheder, idet afgiftsberegning og -afregning foregår relativt automatisk, når først omstillingen er gennemført. Dog vil der være løbende administrative byrder forbundet med godtgørelsen af afgift. CKR kan oplyse, at omkostningerne ved godtgørelse af elafgift afhænger af, hvor hyppigt virksomheden afregner moms, da godtgørelsen afregnes via momsafregningen. Den godtgørelsesordning, der er målt i AMVAB-databasen under elafgiftsloven, koster henholdsvis 29, 83 eller 81 kr. pr. virksomhed om året, afhængig af om virksomheden afregner moms 2, 4 eller 12 gange om året.

7.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Solcelleordningen medfører øgede administrative omkostninger for elnetselskaber.

7.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

Der vil være omstillingsomkostninger for de berørte virksomheder, men de vurderes at være i en størrelsesorden, der omfatter tilpasning af økonomistyringssystemer og evt. opsætning af målere.

De løbende administrative byrder vurderes at være meget sammenlignelige med de ovenfor beskrevne under elpatronordningen.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Der forventes ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslagets samlede miljømæssige konsekvenser fremgår af tabellen nedenfor:

Lovforslagets samlede miljømæssige konsekvenser

	VE	CO ₂	Bruttoenergiforbrug	NO _x
Ændring af elpatronordningen	0	- 0,1 mio. tons CO ₂ -ækvivalenter	0	- 1.000 tons NO _x
Udvidelse af solcelleordningen	+ 0,06 PJ	0	0	
Afgift på andre klimagasser end CO ₂	+ 0,2 PJ	- 0,06 mio. tons CO ₂ -ækvivalenter på kort sigt	+ 0,7 PJ	

9.1. Ændringer i elpatronordningen

I det oprindelige forslag til elpatronloven fra 2005 (L 81 fremsat den 16. november 2005 af skatteministeren), foreslog regeringen, at elpatronordningen skulle gælde permanent for både el og brændsler, og at PSO afgiften i den forbindelse skulle afskaffes for el til varme i kraftvarmeområder. Oppositionen havde dog forlig om PSO afgiften. Kompromisset blev, at regeringens forslag blev vedtaget, men dog således at ordningen i relation til el skulle gælde i en forsøgsperiode på 4 år. Ordningen for el kunne eventuelt forlænges efter gennemførelse af en uafhængig undersøgelse.

Denne forsøgsperiode for el på 4 år blev vedtaget ved et ændringsforslag til forslaget til elpatronloven. I dette ændringsforslag var der ikke bemærkninger om de miljømæssige konsekvenser af denne forsøgsperiode på 4 år for el. Af de almindelige bemærkninger i afsnit 8.1 i det oprindelige forslag til elpatronloven fra 2005 fremgår de miljømæssige konsekvenser af en permanent elpatronordning for el svarende til den, som nu foreslås med dette lovforslag. Det fremgår, at der er væsentlige miljømæssige fordele i form af lavere emission af CO₂, NO_x og SO₂ af en permanent elpatronordning for el.

I de oprindelige miljøbemærkninger blev det med usikkerhed skønnet, at virkningen af, at elektricitet var med i ordningen i forhold til, at ordningen alene omfattede brændsel, var i alt 0,64 mio. t. CO₂ ækvivalenter fra dansk område. Hovedparten vedrørte dog kvotesektoren, således at udvidelsen af ordningen med el alene førte til, at effekten udenfor kvotesektoren var henholdsvis 0,33 mio. t. CO₂ ækvivalenter, når el er udenfor ordningen, og 0,42 mio. t. CO₂ ækvivalenter, når el var med i ordningen. Tilsvarende var effekten på NO_x ca. 1.000 tons og på SO₂ ca. 200 tons. Effekten var beregnet for et gennemsnit af år under forskellige forudsætninger. En af forudsætningerne var, at de forskellige tariffer på el blev reduceret, når elektriciteten brugtes til varmfremstilling i kraftvarmeområder, og elforbruget ikke påførte eldistributionen nye omkostninger, men i visse tilfælde snarere virkede aflastende for omkostningerne. Sådanne tarifændringer vil ikke automatisk finde sted.

De hidtidige erfaringer er, at elproduktion ved kraftvarmeværker ved lave elpriser nu finder sted i mindre omfang end før. Varmen fremstilles i stedet for ved kedler. Det har alene i få tilfælde været ved elkedler. Og brugen af elkedler har særligt været aktuelt på det såkaldte reguler kraftmarked. En af grundene til, at el ikke er blevet brugt så meget, som det blev forventet i de oprindelige bemærkninger, er, at ordningen har været midlertidig. Det har gjort det uinteressant for en del virksomheder at investere i varmekapacitet baseret på el. Og det har ikke været fremmende for arbejdet med at tilpasse tariffer til den nye kundegruppe.

Det kan således forventes, at lovforslagets ændringer vedrørende elpatronordningen vil bidrage til

en årlig reduktion af udledningerne af klimagasser udenfor kvotesektoren med ca. 0,1 mio. t. CO₂ ækvivalenter på lidt længere sigt, efterhånden som forudsætningerne om blandt andet tarifændringer virkeliggøres. Endvidere skønnes som nævnt, at der opnås bl.a. ca. 1.000 t. mindre udledning af NO_x.

9.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

Der forventes flere anlæg til produktion af vedvarende energi på husstandsniveau, hvilket vil have en positiv effekt på andelen af VE (der med betydelig usikkerhed skønnes til + 0,06 PJ), dvs. at ændringen begunstiger mulighederne for vedvarende energi. Modellen påvirker dog ikke CO₂-udslippet, idet elproduktion er omfattet af EU's kvotehandelssystem, hvormed lavere udslip af CO₂ et sted i systemet medfører øget udslip af CO₂ et andet sted i systemet.

9.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

I alt falder udledningerne af klimagasser uden for kvotesektoren med 0,06 mio. tons CO₂-ækvivalenter på kort sigt, hvoraf halvdelen er fald i udledningen af metan. Faldet i udslippet af metan svarer til ca. 15 pct. Bruttoenergiforbruget stiger med ca. 0,7 PJ, men forbruget af vedvarende energi siger med ca. 0,2 PJ.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget i sin helhed notificeres for EU Kommissionen ifølge informationsproceduredirektivet.

10.1. Ændringer i elpatronordningen

Den gældende elpatronordning er godkendt af EU-Kommissionen efter statsstøttere reglerne.

Skatteministeriet er i dialog med EU-Kommissionen om, hvorvidt de foreslåede ændringer vedrørende elpatronordningen helt eller delvis skal statsstøttenotificeres. Eventuelle ændringer, som skal statsstøttenotificeres, kan først træde i kraft, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger.

10.2. Ændringer i el-afgiftens solcelleordning

En udvidelse af muligheden for, at måleren kan løbe baglæns til at omfatte andre teknologier, vil ikke skulle statsstøttenotificeres, så længe det er husholdninger, der alene tilgodeses.

10.3. Afgift på andre klimagasser end CO₂

Ændringerne i energiafgiftslovene meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

11. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget er sendt i høring til følgende myndigheder, organisationer m.v.:

Advokatrådet, Aalborg Portland, Affald Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for biogas, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Brancheforeningen for husstandsvindmøller, CEPOS, DAKOFA, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks JordbrugsForskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Danisco, Danish Operators, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Gasteknisk Center (Per Kristensen), Dansk Erhverv, Dansk Gartneri, Dansk Fjernevarme, Dansk Funktionærforbund, DI, Dansk Metal, Dansk solcelleforening, Dansk tekstil og beklædning, Dansk Transport og Logistik, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Sælgere, DANVA, De Danske Landboforeninger, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DK-Teknik og Miljø, DONG, EC-Power, Ejendomsforeningen Danmark, Elsam, Energi Danmark, Energiforum Danmark, Energi- og Olieforum.dk, Energinet.dk, Energiklagenævnet, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Ernst og Young, 3F, Finansrådet, Frie Funktionærer, Forbundet Træ-Indu-

stri-Byg i Danmark, Foreningen Danske kraftvarmeverker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af rådgivende ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for energi og miljø, Forsikring & Pension, Forskningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Færdselsstyrelsen, Greenpeace Danmark, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kommunekemi a/s, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Konkurrencestyrelsen, KPMG, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Marius Pedersen A/S, Miljøstyrelsen, Mærsk olie og Gas, Noah, Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, Organisation for Vedvarende Energi (OVE), Pantefogedforeningen, Plantedirektoratet, RenoSam, Retssikkerhedschefen, Sammenslutningen af Danske elforbrugere, SDE, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, Sikkerhedsstyrelsen, Skatterevisorforeningen, Skov- og Naturstyrelsen, SKAT, Vattenfall A/S – Heat Nordic, Vindmølleindustrien, WWF, Ældresagen, Økologisk Landsforening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Elpatronordningen: Ordningen har ingen nævneværdig nettoprovenuvirkning. Solcelleordningen har ingen nævneværdige konsekvenser. Forslaget om afgift af andre klimagasser end CO₂ skønnes at give et umiddelbart merprovenu på ca. 30 mio. kr.	Elpatronordningen: Ordningen har ingen nævneværdig nettoprovenuvirkning Solcelleordningen har ingen nævneværdige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Elpatronordningen har ingen konsekvenser. Solcelleordningen har ingen konsekvenser. Afgift af andre klimagasser end CO₂ har ingen konsekvenser.	Elpatronordningen: Engangsomkostninger på 100.000 kr. Løbende omkostninger skønnes at udgøre 3 årsværk det første år og efterfølgende 2 årsværk. Solcelleordningen: Øgede administrative omkostninger for SKAT og Energinet.dk Afgift af andre klimagasser end CO₂ skønnes at medføre 300.000 – 400.000 kr. i engangsomkostninger. 2 årsværk i 2010, 3 årsværk i implemen-

		teringsåret 2011 og 1,5 års-værk efterfølgende.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Elpatronordningen: Forudsætningerne genskabes for det oprindelige forslag til elpatronloven Solcelleordningen: Øgede muligheder for salg af små husstands-vindmøller. Afgift af andre klimagasser end CO₂: Det forventes, at erhvervslivet umiddelbart belastes med ca. 10 mio. kr. i 2011.	Elpatronordningen: Ingen Solcelleordningen medfører et reduceret salg og transport af elektricitet til ejere af husstands-anlæg. Afgift af andre klimagasser end CO₂ har ingen konsekvenser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget har ingen konsekvenser.	Elpatronordningen: Der vil være visse mindre omstillingsomkostninger til tilpasning af økonomistyrings-systemer og opsætning af målere. Der vil desuden være få løbende administrative byrder for de berørte virksomheder. Afgift af andre klimagasser end CO₂: Der vil være visse mindre omstillingsomkostninger til tilpasning af økonomistyrings-systemer og opsætning af målere. De løbende administrative byrder vurderes at være meget sammenlignelige med de ovenfor beskrevne under elpatronordningen. Solcelleordningen medfører øgede administrative omkostninger for elnetselskaber.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget har ingen konsekvenser.	Forslaget har ingen konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser	Elpatronordningen: Mindre udledning af drivhusgasser med ca. 0,1 mio. t. CO₂-ækvivalenter og mindre udledning af NO_x med ca. 1.000 t. Solcelleordningen: Forbruget af vedvarende energi skønnes med betydelig usikkerhed at stige med 0,06 PJ Afgift af andre klimagasser end CO₂ medfører et fald i udledningerne af klimagasser uden for kvotesektoren med 0,06 mio. tons CO₂-ækvivalenter på kort sigt. Bruttoenergiforbruget stiger med ca. 0,7 PJ, medens forbruget af vedvarende energi stiger med ca. 0,2 PJ.	Elpatronordningen har ingen konsekvenser. Solcelleordningen har ingen konsekvenser. Afgift af andre klimagasser end CO₂ har ingen konsekvenser.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget notificeres ifølge informationsproceduredirektivet. Elpatronordningen: Skatteministeriet er i dialog med EU-Kommissionen om, hvorvidt ændringerne vedrørende elpatronordningen helt eller delvis skal statsstøttenotificeres. Eventuelle ændringer, som skal statsstøttenotificeres, kan først træde i kraft, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger. Solcelleordningen indebærer ikke EU-retlige aspekter. Afgift af andre klimagasser end CO₂: Ændringerne i energiafgiftslovene meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med henblik på at fremme udbredelsen og anvendelsen af andre mindre anlæg til produktion af

vedvarende energi end solceller foreslås den eksisterende solcelleordning udvidet til at omfatte alle VE-teknologier omfattet af § 2, stk. 2 eller stk. 3, i lov om fremme af vedvarende energi op til en kapacitet på 6 kW (der er den gældende grænse for solcelle-ordningen i dag), som er tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikke erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse. Ved anden ikke erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse forstås i det foreliggende tilfælde børneinstitutioner, skoler o. lign. For så vidt angår institutioner, skoler o.lign. sidestilles 100 m² bebygget institutionsareal med 1 husstand. De nærmere betingelser for afregning, vil komme til at fremgå af en ændring af bekendtgørelse om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (Nettoafregnings-bekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 1366 af 15. december 2004, med kommende ændringer.

Boligforeningers fællesarealer anses ikke for at være erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse, og dermed kan reglerne benyttes i sådanne tilfælde.

Det vil være muligt for ejendomme med blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse at bruge reglerne fsva. den private del af elforbruget. Kravet er, at der sker en opgørelse af det private hhv. erhvervsmæssige forbrug. Dette kan ske enten efter måling eller efter en anden form for opgørelse.

Ordningen omfatter ikke anlæg som den fysiske person alene ejer en andel i. Det har i praksis ikke den store betydning, da bl.a. de vindmøller, der ejes af vindmøllelaug har en væsentlig større effekt end 6 kW.

Herudover åbnes der med ændringen mulighed for, at en husstand kan have tilsluttet flere VE-anlæg, dog fortsat med en samlet effekt på 6 kW, hvilket er en lempelse i forhold til de nuværende solcelleregler, hvor husstanden ikke må have tilsluttet flere elproducerende anlæg end solcellen.

Til nr. 2

For afgiftspligtig el, der er medgået til en momsregistreret varmeproducents fremstilling af varme, hvor varmen leveres til en momsregistreret virksomhed, gælder det ifølge elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2, at elafgiften vedrørende varmen delvis kan fradrages hos den virksomhed, som modtager varmen. Virksomheder indenfor liberale erhverv, som er nævnt i bilag 1 til elafgiftsloven, er dog udelukket fra at få godtgørelse af elafgift, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 2.

Herudover fremgår det af elafgiftslovens § 11, stk. 3, at godtgørelse ikke kan finde sted for elektricitet og varme, som bruges i visse elektriske apparater til opvarmning af brugsvand eller visse elektriske anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme, herunder varme, som leveres fra virksomheden.

Der foreslås en bestemmelse for at undgå tvivl om, hvorvidt en momsregistreret virksomhed, som fra en varmeproducent får leveret elbaseret rumvarme m.v., er afskåret fra at få delvis godtgørelse af elafgiften vedrørende varmeleverancen efter sidstnævnte bestemmelse i 11, stk. 3, i elafgiftsloven. Det foreslås, at en virksomhed ikke kan få godtgørelse for elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, som er leveret til virksomheden, hvis denne varme forbruges som almindelig rumvarme eller varmt brugsvand i virksomheden eller leveres videre til andre. I denne forbindelse foreslås også, at visse lukkede produktionsanlæg til varefremstilling ved lave temperaturer ikke afskæres fra godtgørelse. Forslaget gennemfører hermed de almindelige regler om godtgørelse i de andre energiafgiftslove, hvorefter virksomhederne helt eller delvis kan få godtgjort energiafgifter vedrørende energi til proces, men ikke til almindelig rumvarme mv.

Til nr. 3

Som led i Skattereformen, *Forårspakke 2.0* blev adgangen til tilbagebetaling af energiafgift af energiforbruget til køling af hensyn til personers komfort i indendørs lokaler ophævet, jf. lov nr. 527 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love. Afgift på energi til køling af komfortmæssige hensyn blev således ligestillet med energi til opvarmning af rum.

Med hensyn til fordelingen af energiforbruget i henholdsvis procesenergi og komfortkøling blev det ved

lov nr. 1384 af 21. december 2009 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love præciseret, at energiafgiftslovenes bestemmelser om anvendelse af standardafgifter kan finde anvendelse. For virksomheder, der bruger energi til såvel proces (med godtgørelse) som komfortkøling (ikke-procesformål uden godtgørelse), skal der som udgangspunkt ske måling (fordeling) af energien, for at der kan opnås godtgørelse for delforbruget af energi til proces. I stedet for at basere fordelingen af energiforbruget mellem energi til procesformål og ikke-procesformål på måling, kan virksomhederne vælge at betale en standardafgift pr. m² relevant lokale. En indbetaling på 10 kr. pr. m² pr. måned dækker således både opvarmning og komfortkøling af samme lokale, også hvis der anvendes flere forskellige energikilder fx elektricitet til komfortkøling og brændsel til opvarmning.

Ved vandbåren køling er det teknisk muligt at måle energiindholdet i den fremstillede kulde. For en fordeling af energiforbruget, der anvendes til fremstilling af kulde, er det som udgangspunkt nødvendigt at foretage følgende to målinger:

- Måling af den samlede energi (kulde) anvendt til komfortkøling og proceskøling ved en energimåling.
- Måling af energi (kulde) anvendt til proceskøling ved en energimåling.

Målingen af energi anvendt til proceskøling (kulde) skal ske på det sted, hvor energien overgår til procesformål.

I praksis har der været tilfælde, hvor det for virksomheden vil være mest hensigtsmæssigt at måle energien anvendt til komfortkøling, idet der så skal installeres langt færre energimålere.

Det foreslås derfor, at virksomhederne gives mulighed for at vælge en opgørelsesmetode, der måler på komfortkøledelen således:

- Måling af den samlede energi (kulde) anvendt til komfortkøling og proceskøling ved en energimåling
- Måling af energi (kulde) anvendt til komfortkøling ved en energimåling.

Eksempel:

Samlet produceret køleenergi måles til 10 enheder

Samlet produceret køleenergi komfortkøling måles til 3 enheder

Køleanlægget har haft et energiforbrug på 5000 KWh.

Opgøres energiforbruget til komfortkøling som = køleanlæggets energiforbrug * produceret køleenergi komfortkøling/samlet produceret køleenergi = 5000 KWh * 3 enheder/10 enheder = 1500 KWh.

Målingen af energi anvendt til komfortkøling (kulde) skal ske på det sted, hvor energien overgår til komfortkøling. Hvis målingen af køleenergi til ikke-tilbagebetalingsberettigede formål ikke foretages i umiddelbar nærhed af det anlæg, hvor kulden produceres, tillægges den målte ikke-tilbagebetalingsberettigede køleenergi 10 pct. Ved begrebet "umiddelbar nærhed" forstås, at målingen, set i forhold til de faktiske og installationsmæssige forhold i virksomheden, foretages så tilstrækkeligt tæt på anlægget, at målingen giver et realistisk billede af, hvor meget køleenergi der er medgået til ikke-tilbagebetalingsberettigede formål.

Til nr. 4

Det foreslås at nyaffatte elafgiftslovens § 11, stk. 17.

Det foreslås at ændre den eksisterende elpatronordning, så den udover varmeleverancer til de kollektive fjernvarmenet, også gælder for varmeleverancer til andre lignende fjernvarmenet. Det foreslås desuden, at det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift, at den ydes sammen med tilbagebetaling for samme varme efter elpatronordningen i CO₂-afgiftsloven.

Indførelsen af elpatronordningen var en del af finanslovsaftalen for 2006 mellem regeringen og Dansk

Folkeparti. Ordningen indebærer nedsættelse af afgifterne for visse kraftvarmeværkers produktion af varme uden samtidig el-produktion, uanset om varmen produceres ved el, kul, olie eller gas. For så vidt angår el blev ordningen dog gjort forsøgsvis i en 4-årig periode. Nyaffattelsen af elafgiftslovens § 11, stk. 17, indebærer, at denne 4-årige tidsbegrænsning, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 11, stk. 3, 2. pkt., i lov nr. 1417 af 21. december 2005 (elpatronloven), ikke finder anvendelse.

Til nr. 5

Der foreslås nogle nye bestemmelser indsat som § 11, stk. 19-20, i elafgiftsloven. Ifølge de nye bestemmelser kan momsregistrerede virksomheder vælge at foretage en særlig opgørelse af godtgørelse af elafgift for procesvarme, når varmen er omfattet af elpatronordningen.

På baggrund af *Forårspakke 2.0* fra 2009 er der energiafgift på erhvervenes procesenergi fra den 1. januar 2010. Denne afgift gennemføres som en reduktion i erhvervenes godtgørelse af energiafgift for procesenergi. Efter elafgiftsloven reduceres godtgørelsen af elafgift for proces med et beløb pr. kWh, mens godtgørelsen reduceres med en procentandel for brændsler til proces efter gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven. For varme omfattet af elpatronordningen betyder de vedtagne regler, at afgiftsbelastningen for el til procesvarme kan blive mærkbart højere end afgiftsbelastningen for brændsler til procesvarme. Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt.

Med henblik på at afhjælpe denne forskelsbehandling foreslås de nye bestemmelser indsat som § 11, stk. 19-20, i elafgiftsloven.

Ifølge de nye regler i stk. 19 kan momsregistrerede virksomheder vælge at foretage en særlig opgørelse af godtgørelse af elafgift for procesvarme, når varmen er omfattet af elpatronordningen. Bestemmelserne indebærer, at virksomhederne kan vælge at reducere godtgørelsen for procesvarmen fra el med de samme procentsatser, som gælder, når der skal opgøres reduceret godtgørelse for brændsler til proces.

Hvis en virksomhed vælger at foretage særlig opgørelse af godtgørelse af elafgift for procesvarme, når varmen er omfattet af elpatronordningen, skal opgørelsesmetoden ifølge stk. 20 anvendes for hele kalenderåret. Det foreslåede stk. 20 indebærer endvidere, at uanset om virksomhederne vælger at foretage den særlige opgørelse af godtgørelse eller ej, vil de være omfattet af de samme regler med hensyn til opgørelsesperioder og overskudsvarmeafgift m.v., da det med de foreslåede nye bestemmelser alene sikres, at virksomhederne kan vælge at foretage den særlige opgørelse af godtgørelse af elafgift.

Til nr. 6

Der foreslås indsat en ny § 11 f i elafgiftsloven, hvormed elpatronordningens krav om ejerskab lempes, således som det fremgår af aftalen mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre. Der henvises til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås således, at elpatronordningen også kan gælde, hvis momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet og de centrale værker vælger at bruge den relevante varme i deres interne varmesystemer.

Endvidere foreslås, at elpatronordningen tillige kan gælde for varme, som momsregistrerede fjernvarmeværker uden kraftvarmekapacitet leverer til fjernvarmenet. Det fremgår af ovennævnte aftale, at der her skal gælde den særlige betingelse, at hovedparten af varmen i fjernvarmenettet kan forsynes fra momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet. Denne betingelse foreslås udmøntet som en betingelse om, at 100 pct. af varmeleverancen fra det pågældende fjernvarmenet til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med den definerede kraftvarmekapacitet eller de centrale værker. Det skal kunne dokumenteres på forlangende over for told- og skatteforvaltningen, at betingelsen er opfyldt.

Endvidere foreslås vedrørende ordningen i den nye § 11 f, at der skal gælde tilsvarende betingelser og afgiftssatser m.v., som gælder for den øvrige elpatronordning i elafgiftsloven, herunder at ordningen i den nye § 11 f, udover varmeleverancer til de kollektive fjernvarmenet, også kan gælde for varmeleverancer til lignende fjernvarmenet. Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Endelig foreslås med stk. 5 i § 11 f, at de nye regler om særlig godtgørelse m.v., som foreslås indsat som § 11, stk. 19-20, i elafgiftsloven, også skal kunne anvendes for varme for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling efter den udvidede elpatronordning i ovennævnte nye § 11 f. Der henvises til bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 7

Der er tale om ændringer vedrørende afgiftssatser som følge af ændringen af elpatronordningen m.v. Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 4-6.

Til § 2

Til nr. 1.

Det foreslås, at der anvendes en standardværdi for energiindholdet i biogas på 23,3 MJ/NM³ svarende til et metanindhold på ca. 65 pct., som anses for bedst at stemme overens med de faktiske forhold.

Til nr. 2

Det foreslås at nyaffatte § 8, stk. 4, i gasafgiftsloven. Ved nyaffattelsen ændres elpatronordningen for brændsler, så den udover varmeleverancer til de kollektive fjernvarmenet, også gælder for varmeleverancer til andre lignende fjernvarmenet. Det fastslås desuden, at det er en betingelse for tilbagebetalingen, at den ydes sammen med tilbagebetaling for samme varme efter den parallelle elpatronordning i CO₂-afgiftsloven.

Til nr. 3 og 4

Der foreslås indsat en ny § 8 a i kulafgiftsloven, hvorefter elpatronordningen i kulafgiftsloven udvides. Der henvises til afsnit 1 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende de nye bestemmelser i elafgiftslovens § 11 f, stk. 1-4, om udvidelsen af elpatronordningen.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der anvendes en standardværdi for energiindholdet i biogas på 23,3 MJ/NM³ svarende til et metanindhold på ca. 65 pct., som anses for bedst at stemme overens med de faktiske forhold.

Til nr. 2

Det foreslås at nyaffatte § 7, stk. 3, i kulafgiftsloven. Ved nyaffattelsen ændres elpatronordningen for brændsler, så den udover varmeleverancer til de kollektive fjernvarmenet, også gælder for varmeleverancer til andre lignende fjernvarmenet. Det fastslås desuden, at det er en betingelse for tilbagebetalingen, at den ydes sammen med tilbagebetaling for samme varme efter den parallelle elpatronordning i CO₂-afgiftsloven.

Til nr. 3 og 4

Der foreslås en ny § 7 b i kulafgiftsloven, hvorefter elpatronordningen i kulafgiftsloven udvides. Der henvises til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende de nye bestemmelser i elafgiftslovens § 11 f, stk. 1-4, om udvidelsen af elpatronordningen.

Til § 4

Til nr. 1

Bestemmelserne om autorisation og registrering af virksomheder efter mineralolieafgiftslovens § 3 omfatter både før og efter lov nr. 1385 af 21. december 2009 13 stykker, idet den pågældende ændringslov indsætter et nyt stk. 1, og ophæver det hidtidige stk. 11, i mineralolieafgiftslovens § 3. I lov nr. 1385 af 21. december 2009 er der ikke foretaget de fornødne konsekvensrettelser af indbyrdes henvisninger til stykker i de mellemliggende bestemmelser om registrering af virksomhed på kraftvarme-området efter § 3, stk. 3-9, der ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 bliver til stk. 4-10.

Det foreslås i § 4, nr. 1, at foretage de fornødne konsekvensrettelser i form af en nyaffattelse af mineralolieafgiftslovens § 3, stk. 1-13, idet der er tale om ændringer i den vedtagne lov nr. 1385 af 21. december 2009, som på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget endnu ikke er trådt i kraft. Derudover foreslås der mindre sproglige præciseringer og redaktionelle ændringer i mineralolieafgiftslovens § 3, stk. 3-9, der bliver til stk. 4-10.

Til nr. 2

I mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, er der fastsat en række selvstændige grundlag for afgiftsfritagelser. I lov nr. 1385 af 21. december 2009 er det fastsat, at der i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, nr. 4, skal anføres et "og" i det sidstnævnte grundlag for afgiftsfritagelse. I sammenhæng med, at den vedtagne lov nr. 1385 af 21. december 2009 endnu ikke er trådt i kraft på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget, foreslås det i § 4, nr. 2, at nyaffatte mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, og herunder anføre et "eller" i det sidstnævnte grundlag for afgiftsfritagelse efter § 9, stk. 1, nr. 4. Dermed bliver det præciseret, at der er tale om indbyrdes selvstændige grundlag for afgiftsfritagelser.

Til nr. 3

Det foreslås, at der anvendes en standardværdi for energiindholdet i biogas på 23,3 MJ/NM³ svarende til et metanindhold på ca. 65 pct., som anses for bedst at stemme overens med de faktiske forhold.

Til nr. 4

Det foreslås at nyaffatte § 9, stk. 4, i mineralolieafgiftsloven. Ved nyaffattelsen ændres elpatronordningen for brændsler, så den udover varmeleverancer til de kollektive fjernvarmenet, også gælder for varmeleverancer til andre lignende fjernvarmenet. Det fastslås desuden, at det er en betingelse for tilbagebetalingen, at den ydes sammen med tilbagebetaling for samme varme efter den parallelle elpatronordning i CO₂-afgiftsloven.

Til nr. 5 og 6

Der foreslås en ny § 9 a i mineralolieafgiftsloven, hvorefter elpatronordningen i mineralolieafgiftsloven udvides. Der henvises til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende de nye bestemmelser i elafgiftslovens § 11 f, stk. 1-4, om udvidelsen af elpatronordningen.

Til § 5

Til nr. 1

Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter angiver det afgiftspligtige vareområde, som er varer der er afgiftspligtige efter:

- lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,
- lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., bortset fra varer omfattet af denne lovs § 1, nr. 4,
- lov om afgift af elektricitet og
- lov om afgift af naturgas og bygas.

Forslaget går ud på at indføre afgift på uforbrændt metan, der udledes fra stempelmotorer, og opkræves af henholdsvis den leverede mængde af naturgas og af forbruget af biogas som motorbrændstof. Forbrug af naturgas er i dag afgiftsbelagt som en energiafgift i medfør af lov om afgift af naturgas og bygas og afgiftsbelagt som en CO₂-afgift i medfør af kuldioxidafgiftsloven.

Biogas er imidlertid ikke afgiftsbelagt som vareområde i medfør af nogle af de angive energiafgiftslove. I tillæg til ovennævnte angivelse af det afgiftspligtige vareområde foreslås derfor en udvidelse, således at det afgiftspligtige vareområde også omfatter biogas, der anvendes som motorbrændstof i stempelmotoranlæg.

Ved biogas forstås en gas, der fremkommer ved en gæringsproces i organisk materiale.

Til nr. 2

Forbrug af naturgas er i dag afgiftsbelagt som en energiafgift i medfør af lov om afgift af naturgas og bygas og afgiftsbelagt som en CO₂-afgift i medfør af CO₂-afgiftsloven. Med forslaget afgiftsbelægges i tillæg hertil visse former for forbrug af naturgas som en afgift på andre klimagasser end CO₂ ved energianvendelse i tillæg til afgiften på kvælstofoxider, jf. lov nr. 472 af 17. juni 2008.

Det foreslås således, at der indsættes en ny afgiftssats i CO₂-afgiftslovens liste over varer, der er afgiftspligtige efter loven, således at leverancer af naturgas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stempelmotoranlæg, afgiftsbelægges som en afgift på andre klimagasser end CO₂. Den afgiftspligtige varemængde i dette tilfælde svarer således til den afgiftspligtige mængde af naturgas i medfør af lov om afgift af naturgas og bygas med den modifikation, at den afgiftspligtige mængde her alene omfatter leverancer af naturgas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stempelmotoranlæg.

Afgiftssatserne for udledningen af uforbrændt metan er beregnet på grundlag af oplysninger om udledningen af metan givet den forbrændte mængde naturgas målt efter energiindhold, når energifremstillingen foregår på et stempelmotoranlæg, metans klimapåvirkning målt i CO₂-ækvivalenter og den forventede pris for CO₂-kvoter. Endvidere reguleres med den forventede udvikling i nettoprisindekset på 1,8 pct. årligt i forhold til niveauet for 2008, jf. § 32 a i mineralolieafgiftsloven.

Efter de aktuelle opgørelser af emissionsfaktorer for metan fra DMU kommer der 465 g/GJ naturgas brugt i stempelmotorer.

Metan er en kraftigt virkende klimagas. Klimavirkningen regnes for 21 gange kraftigere pr. ton end CO₂. De 465 g/GJ metan fra naturgas svarer således til 9,765 kg CO₂/GJ (21 x 0,465 kg/GJ).

For 2008 er CO₂ afgiftssatsen 150 kr./t. Den forhøjes med 1,8 pct. årligt til og med 2015, hvorefter den reguleres med nettoprisindekset, jf. § 32 a i mineralolieafgiftsloven.

Ved 150 kr./t (2008 niveau) vil afgiften på andre klimagasser end CO₂ udgøre 1,465 kr./GJ for naturgas (150 kr./t x 0,009765 t/GJ).

I en Nm³ naturgas er der 0,0396 GJ energi. Metanafgiften for naturgas til stempelmotorer bliver således 5,8 øre/Nm³ for 2008 (1,465 kr./GJ ganget med 0,0396 GJ/Nm³).

I 2011 bliver satsen for naturgas 6,1 øre/ Nm³, og i 2012 6,2, i 2013 6,3 i 2014 6,5 og i 2015 6,6 øre/ Nm³

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes en ny afgiftssats i CO₂-afgiftslovens liste over varer, der er afgiftspligtige efter loven, således at forbrug af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stempelmotoranlæg, afgiftsbelægges som en afgift på andre klimagasser end CO₂. Med forslaget afgiftsbelægges således visse former for forbrug af biogas som en afgift på andre klimagasser end CO₂ ved energianvendelse.

Afgiften opkræves af den forbrugte mængde biogas. Afgiftssatserne for udledningen af uforbrændt metan er beregnet på grundlag af oplysninger om udledningen af metan givet den forbrændte mængde biogas målt efter energiindhold, når energifremstillingen foregår på et stempelmotoranlæg, metans klimapåvirkning målt i CO₂-ækvivalenter og den forventede pris for CO₂-kvoter. Endvidere reguleres med den forventede udvikling i nettoprisindekset på 1,8 pct. årligt i forhold til niveauet for 2008, jf. § 32 a i mineralolieafgiftsloven.

Tilsvarende som ved afgift af kvælstofoxider foreslås det, at der af administrative hensyn indsættes en bagatelgrænse på anlæg, således at anlæg med en indfyret effekt på under 1.000 kW ikke omfattes af afgiften.

Efter de aktuelle opgørelser af emissionsfaktorer for metan fra DMU kommer der 323 g/GJ biogas brugt i stempelmotor.

Metan er en kraftigt virkende klimagas. Klimavirkningen regnes for 21 gange kraftigere pr. ton end CO₂. De 323g/GJ metan fra biogas svarer således til 6,783 kg CO₂/GJ (21 x 0,323 kg/GJ)

For 2008 er CO₂ afgiftssatsen 150 kr./t. Den forhøjes med 1,8 pct. årligt til og med 2015, hvorefter den reguleres med nettoprisindekset, jf. § 32 a i mineralolieafgiftsloven.

Ved 150 kr./t (2008 niveau) vil biogasafgiftssatsen udgøre 1,017 kr./GJ (150 kr./t x 0,006783 t/GJ).

I 2011 bliver satsen for biogas 1,1 kr./GJ, og i 2012 1,1, i 2013 1,1, i 2014 1,1 og i 2015 1,2 kr./GJ

Til nr. 4

CO₂-afgiftsloven indeholder den såkaldte blandingsbestemmelse om indbyrdes blandinger af forskellige afgiftspligtige produkter efter loven eller blandinger af disse produkter med andre produkter, hvorefter der skal svares afgift efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter loven, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer. Der skal dog ikke svares afgift af andelen af biobrændstoffer, som anvendes som motorbrændstof.

I tillæg til indførelsen af en afgift på andre klimagasser end CO₂ ved biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg, foreslås det at tilrette blandingsbestemmelsen, derved at biogas, der anvendes til dette formål, ikke fritages for afgift, når forbruget indgår i de angivne blandinger.

Til nr. 5.

Som angivet ovenfor er forbrug af naturgas i dag afgiftsbelagt som en energiafgift i medfør af lov om afgift af naturgas og bygas og afgiftsbelagt som en CO₂-afgift i medfør af kuldioxidafgiftsloven. Der er derfor i dag en registreringspligt ved indvinding, fremstilling eller leverancer af naturgas i lov om afgift af naturgas og bygas. For leverandører af naturgas er der tale om distributionsselskaber og transmissions-

selskaber, der er omfattet af gasforsyningslovens § 10. Centrale kraft- og kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 til gasafgiftsloven kan få leveret gas uden afgift på andre klimagasser end CO₂. Det samme gælder virksomheder, der er registreret efter gasafgiftsloven og kuldioxidafgiftsloven for forbrug af gas efter gasafgiftslovens § 3, stk. 3 og 5.

Biogas er imidlertid helt fritaget for energiafgift og CO₂-afgift, når gassen anvendes til el- og varme-fremstilling på stationære anlæg, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, sidste punktum. Der findes derfor ikke nogen regler om registreringspligt for leverancer eller forbrug af biogas i den gældende energi- eller CO₂-afgiftslovgivning.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse i CO₂-afgiftsloven om registreringspligt for forbrug af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Der findes i dag ca. 140 biogasanlæg, fordelt på ca. 20 biogasfællesanlæg, ca. 60 gårdbiogasanlæg og ca. 60 kommunale rensningsanlæg, samt 25 lossepladser, hvor der sker udvinding af metan. Disse anlæg er omfattet af forslaget om registrering, hvis de selv forbruger biogas i stempelmotoranlæg med en kapacitet på mere end 1000 kW. Forslaget til registrering omfatter også andre virksomheder, der forbruger biogas til brug som motorbrændstof i stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på mere end 1000 kW.

Til nr. 6 og 7

Forslagets nr. § 5, nr. 6 og 7, er en konsekvens af forslagets § 5, nr. 8.

Der bemærkes, at den gældende henvisning i CO₂-afgiftslovens bestemmelse om opgørelse af den afgiftspligtige mængde af naturgas, (§ 5, stk. 1, nr. 4) til lovens bestemmelser om afgiftssatserne for varer, der er afgiftspligtige efter loven, med dette forslag bibeholder den gældende henvisning til vareområdet i den gældende § 2, stk. 1, nr. 12 (der med forslaget bliver til § 2, stk. 1, nr. 12 a), hvorefter naturgas i dag er afgiftsbelagt som en CO₂-afgift i medfør af kuldioxidafgiftsloven. I tillæg hertil indebærer henvisningen i § 5, stk. 1, nr. 4, at der også henvises til den nye afgiftssatslinje (§ 2, stk. 1, nr. 12 b) i lovens liste over varer, der er afgiftspligtige efter loven, hvorefter leverancer af naturgas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stempelmotoranlæg, afgiftsbelægges som en afgift på andre klimagasser end CO₂. Den afgiftspligtige varemængde i det sidste tilfælde (§ 2, stk. 1, nr. 12 b) svarer således til den afgiftspligtige mængde af naturgas i medfør af lov om afgift af naturgas og bygas med den modifikation, at den afgiftspligtige mængde her alene omfatter leverancer af naturgas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stempelmotoranlæg.

Til nr. 8

Det foreslås i § 5, nr. 8, at der ved pålæggelse af afgift på andre klimagasser end CO₂ ved forbrug af biogas som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg indsættes en bestemmelse i loven om den afgiftspligtige mængde, således at der i dette tilfælde beregnes afgift af den forbrugte mængde af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg. Herudover foreslås det, at energiindholdet i biogassen skal verificeres, og at virksomheden på forlangende skal kunne dokumentere energiindholdet overfor told- og skatteforvaltningen. Kan energiindholdet ikke dokumenteres foreslås det, at der anvendes en standardværdi for energiindholdet i biogas på 23,3 MJ/NM³ svarende til et metanindhold på ca. 65 pct., som anses for bedst at stemme overens med de faktiske forhold.

Til nr. 9

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte regler, der nærmere angiver, hvorledes virksomhederne skal dokumentere energiindholdet i biogassen med henblik på at få angivet en række

objektive kriterier for fastlæggelse af energiforbruget. Dette kan f.eks. ske ved energiomsætning via elproduktionen på gasmotoren eller ved en råmåling i en eller anden form.

Til nr. 10

Det følger bl.a. af forarbejderne til § 2, nr. 6, til L 207, fremsat af skatteministeren den 22. april 2009, lov nr. 527 af 12. juni 2009 (Forårspakke 2.0), at:

»Ved ændringsforslag til lov nr. 443 af 10. juni 1997 fik de decentrale kraft-varme-værker mulighed for at få leveret gas til elfremstilling afgiftsfrit. Ordningen, der videreføres, forudsætter, at der er indgået en nærmere aftale om administrationen af ordningen mellem naturgasselskabet og kraftvarmeværket.«

I praksis har denne ordning hidtil omfattet både energiafgiften og CO₂-afgiften af gas til elfremstilling. Fra 1. januar 2010 er det kun de kvoteomfattede virksomheder, der har adgang til afgiftsfrihed for CO₂-afgift af afgiftspligtigt brændsel til elfremstilling.

Kraft- og kraftvarmeværker/elproducenter, der er registreret efter gasafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven, kan få gassen leveret uden afgift, dvs. uden energiafgift, CO₂-afgift og afgift på andre klimagasser end CO₂. Det samme gælder øvrige virksomheder, der er registreret efter de pågældende love (forbrugsregistrerede virksomheder, der anvender gas til procesformål).

Kvoteomfattede elproducenter, der ikke er registreret efter gasafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven, har hidtil haft mulighed for at få leveret naturgas til elfremstilling uden gasafgift og CO₂-afgift. Denne ordning fremgår af ovennævnte ændringsforslag til lov nr. 443 af 10. juni 1997. Denne mulighed består fortsat for gasafgiften og for CO₂-afgiften af gas (gas omfattet af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 12 a).

Ikke-kvoteomfattede elproducenter, der ikke er registreret efter gasafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven, har indtil 1. januar 2010 haft mulighed for at for at få leveret naturgas til elfremstilling uden gasafgift og CO₂-afgift, jf. ovennævnte lov nr. 443 af 10. juni 1997.

Adgangen til at få leveret gas uden CO₂-afgift ophørte pr. 1. januar 2010 som en konsekvens af, at de ikke-kvoteomfattede elproducenter ikke længere har adgang til afgiftsfrihed for gas, der anvendes til elfremstilling.

Det foreslås, at afgiftsfri levering af gas til elfremstilling ikke skal omfatte metanafgift af naturgas (gas omfattet af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 12, 2. pkt.).

Til nr. 11

Det foreslås at modificere lovens bestemmelse om afgiftsfritagelse for biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof, således at biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, ikke fritages for afgift.

Til nr. 12

Det foreslås at nyaffatte CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7.

I forhold til energispareafgiften (CO₂-afgiften) på el foreslås det hermed at ophæve tidsbegrænsningen på 4 år for den eksisterende elpatronordning i CO₂-afgiftsloven. Indførelsen af elpatronordningen var en del af finanslovsaftalen for 2006 mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Ordningen indebærer nedsættelse af afgifterne for visse kraftvarmeværkers produktion af varme uden samtidig el-produktion, uanset om varmen produceres ved el, kul, olie eller gas. For så vidt angår el blev ordningen dog gjort forsøgsvis i en 4-årig periode. Med forslaget gøres der op med ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 11, stk. 3,

3. pkt., i lov nr. 1417 af 21. december 2005 (elpatronloven), hvorefter elpatronordningen for afgiften på el i CO₂-afgiftsloven kun har gyldighed i 4 år fra ikrafttrædelsestidspunktet.

Det foreslås i denne forbindelse at ændre den eksisterende elpatronordning i CO₂-afgiftsloven, så ordningen udover varmeleverancer til de kollektive fjernvarmenet, også gælder for varmeleverancer til andre lignende fjernvarmenet. Det foreslås desuden, at det er en betingelse for tilbagebetalingen, at den ydes sammen med tilbagebetaling for samme varme efter den parallelle elpatronordning i energiafgiftslovene.

Til nr. 13

Der foreslås en ny § 7 b i CO₂-afgiftsloven, hvorefter elpatronordningen i CO₂-afgiftsloven udvides. Der henvises til afsnit 1 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende de nye bestemmelser i elafgiftslovens § 11 f, stk. 1-4, om udvidelsen af elpatronordningen.

Til nr. 14

Det foreslås, at CO₂-afgiftsfritagelsen for industriens kvoteomfattede brændselsforbrug, der blev indført med lov nr. 464 af 9. juni 2004 og trådte i kraft den 1. januar 2010, ikke skal omfatte afgiften på andre klimagasser end CO₂ af naturgas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg, (og ej heller biogas der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg).

Til nr. 15

Med lov nr. 528 af 17. juni 2008 blev der indført en CO₂-afgiftsmæssig ligestilling mellem det kvoteomfattede brændselsforbrug og brændselsforbruget i de virksomheder, der er udenfor kvotesystemet, således at CO₂-udledningen udenfor kvotesystemet belastes med en CO₂-afgift svarende til den forventede kvotepris via et bundfradrag.

Det foreslås, at bundfradraget ikke finder anvendelse for mentanafgiften af naturgas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg, (og ej heller biogas der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg).

Til nr. 16

Det foreslås, at der åbnes mulighed for godtgørelse af afgiften til registrerede virksomheder, der betaler afgift efter CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 12, 2. pkt., og 17 og enten ved eksisterende tiltag eller fremadrettet begrænser udledningen af andre klimagasser end CO₂ (uforbrændt metan) til luften ved tiltag, der reducerer udledningen. Godtgørelsen svarer til den mængde af uforbrændt metan, der i afgiftsperioden bortrenses eller ved tekniske tiltag mindsker udslippet og beregnes som den målte procentvise reduktion i udledningen af uforbrændt metan i forhold til en udledning af uforbrændt metan på 465 g/GJ indfyret naturgas og/eller 323 g/GJ indfyret biogas. Godtgørelsen kan ikke overstige afgiftsbetalingen.

Det foreslås at betinge godtgørelse af afgiften af, at der foretages måling af den udledte mængde af uforbrændt metan.

Det foreslås endvidere at indsætte en bagatelgrænse for afgiftsgodtgørelsen, således at afgiftsgodtgørelser under 500 kr. ikke udbetales. Det foreslås dog, at afgiftsgodtgørelser – uanset størrelsen – kan modregnes i skyldig afgift efter loven.

Endvidere foreslås det at give skatteministeren hjemmel til at fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter og bestemmelser om dokumentation for afgiftsfritagelse og -godtgørelse m.v. samt regler for opgørel-

se. Dette kan bl.a. være krav om udstedelse af fakturaer ved salg uden afgift. Det foreslås tillige at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der angiver de nærmere retningslinjer for, hvilke tiltag der kan begrunde godtgørelse af afgiften, herunder bl.a. hvilke teknologier, der i den forbindelse kan anvendes, hvilken form for kontrol, der finder anvendelse, for at sikre at den reduktion i emissionen, der medfører godtgørelsen, reelt forekommer, og videre en eventuel bagatelgrænse for, hvilke tiltag for begrænsning af udledningen, der giver mulighed for at opnå godtgørelse. Endelig foreslås det at give skatteministeren mulighed for at fastsætte de nærmere regler for opgørelse og udbetaling af godtgørelsen efter bestemmelsen.

Til nr. 17

Det foreslås, at der i CO₂-afgiftslovens regnskabsbestemmelser indsættes en henvisning til varegruppen biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, hvorved gasafgiftslovens regnskabsbestemmelser herefter finder anvendelse.

Til 18 og 19

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nr. 20 nedenfor.

Til nr. 20

Det foreslås, at der i CO₂-afgiftslovens bestemmelser om afregning af afgiften indsættes en henvisning til anvendelsen af biogas som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, hvorved § 17 i gasafgiftsloven om inddragelse af virksomhedens registrering, i fald virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, finder anvendelse.

Til nr. 21

Det foreslås, at der i CO₂-afgiftslovens kontrolbestemmelser indsættes en henvisning til anvendelsen af biogas som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, hvorved de relevante kontrolbestemmelser i gasafgiftsloven finder anvendelse i dette tilfælde.

Til nr. 22 og 23

Når der sker ændringer i de gældende energiafgifter i form af nye satser eller nye energiafgifter, er det nødvendigt at tilpasse bilagene i energiafgiftslovene, der indeholder de indekserede afgiftssatser. Der henvises til lov nr. 1536 af 19. december 2007 om ændring af forskellige energiafgiftslove m.v., jf. forslag L 8 fremsat af skatteministeren den 28. november 2007.

Der henvises her til aftalen *Lavere skat på arbejde*, som er indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti den 3. september 2007, hvoraf det fremgår, at energiafgifterne skal indekseres. Aftalen er udmøntet i lov nr. 1536 af 19. december 2007.

Det foreslås derfor at indeksere afgiften på andre klimagasser end CO₂ i årene 2010-2014. Det foreslås endvidere at videreføre indekseringen af energiafgifter efter 2015, jf. aftalen om *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 24

Der foreslås en ny § 7 b i CO₂-afgiftsloven, hvorefter elpatronordningen i CO₂-afgiftsloven udvides. Der henvises til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende de nye bestemmelser i elafgiftslovens § 11 f, stk. 1-4, om udvidelsen af elpatronordin-

gen. Som følge af den nye § 7 b foreslås, at overskriften i lovens bilag 3 om satser for elpatronordningen tilpasses svarende til det nye.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås at registreringsbestemmelsen i lov om afgift af kvælstofoxider forsynes med en hjemmel om registreringspligt for virksomheder, der leverer afgiftspligtig naturgas.

Ved den, der leverer afgiftspligtig gas, omfattet af bilag 1, nr. 11 og 12, forstås i denne lov distributionselskaber og transmissionsselskaber, der er omfattet af § 10 i lov om naturgasforsyning, og selskaber, der driver særlige bygasnet.

Til § 7

Til nr. 1

Ved forslaget ophæves tidsbegrænsningen på 4 år for fritagelsen for betaling af PSO-bidrag ved brug af elektricitet i elpatroner og lignende i forbindelse med varmeleverancer, jf. elforsyningslovens § 9 a, stk. 1. Tillige ændres fritagelsen til at omfatte det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet, og for hvilket der sker tilbagebetaling af elafgift ifølge lov om elafgift. Med PSO-bidrag menes beløb, som elforbrugerne betaler over eltarifferne til dækning af omkostninger til fremme af miljøvenlig elektricitet m.v., som påhviler Energinet.dk i medfør af elforsyningsloven.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring af elafgiftsloven, hvorved elafgiften tilbageføres til en bredere kreds af fjernvarmeproducenter end hidtil og den tilsvarende tidsbegrænsning for afgiftsnedsættelserne i elafgiftsloven ophæves.

Den nuværende bestemmelse om PSO-fritagelse er indført sammen med nedsættelsen af elafgiften ved lov nr. 1417 af 21. december 2005 og vedrører forbrug af elektricitet til fremstilling af fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeværk, som den 1. oktober 2005 var indrettet til kraft-varme-produktion. Der er fastsat nærmere bestemmelser om adgangen til PSO-fritagelse ved bekendtgørelse nr. 324 af 28. april 2009 om fritagelse for betaling til dækning af offentlige forpligtelser for forbrug af elektricitet til produktion af varme i medfør af § 9 a i elforsyningsloven.

Til nr. 2

Ved forslaget ophæves endvidere tidsbegrænsningen på 4 år for fritagelsen for betaling af PSO-bidrag som nævnt i elforsyningslovens § 9 a, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse fritages en egenproducent af varme fra et kraft-varme-værk for PSO-bidrag af det elforbrug, som medgår til at producere varme i det varmeproducere-rende anlæg ved hjælp af elektricitet.

Fritagelsen i medfør af § 9 a, stk. 2, er indført ved lov nr. 529 af 16. juni 2006 samtidig med en nedsættelse af CO₂-afgift af elektricitet, der medgår til fremstilling af varme i elpatroner og lignende til brug ved nærme-re angivne tunge processer. Det fremgår af bekendtgørelse nr. 324 af 28. april 2009 om fritagelse for betaling til dækning af offentlige forpligtelser for forbrug af elektricitet til produktion af varme i medfør af § 9 a i elforsyningsloven, at elforbrug, som fritages for PSO-betaling, svarer til elforbrug omfattet af CO₂-afgiftsnedsættelsen. Ophævelsen af tidsbegrænsningen er en konsekvens af, at den tilsvarende tidsbegrænsning for afgiftsnedsættelserne i afgiftsloven foreslås ophævet.

Til nr. 3

Ifølge elforsyningslovens § 9 a, stk. 3, som er indsat ved lov nr. 1417 af 21. december 2005, betales

der ik-ke PSO-bidrag for elektricitet, som fremstilles på solcelleanlæg med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og som er undtaget fra elafgift ifølge lov om afgift af elektricitet. Bestemmelsen er indsat i sam-menhæng med, at elafgiftsfritagelsen for elektricitet fra solcelleanlæg på højst 6 kW blev gjort permanent.

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den ikke kan anses for at have en praktisk funktion på grund af senere ændringer i regelsættet, som indebærer en bedre stilling for elektricitet fra solcelleanlæg. Med hjemmel i elforsyningslovens § 8 b, som er indsat ved lov nr. 549 af 6. juni 2007, er der fastsat regler om, at der ikke betales noget PSO-bidrag af elektricitet produceret på solcelleanlæg med en effekt på 50 kW og derunder, uanset om der er tale om anlæg i husholdninger, institutioner eller virksomheder, jfr. bekendtgørelse nr. 275 af 23. april 2008.

Til § 8

Til nr. 1

I spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, er der fastsat en række selvstændige grundlag for afgiftsfritagelser. I lov nr. 1385 af 21. december 2009 er det fastsat, at der i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 4, skal anføres et "og" i det sidstnævnte grundlag for afgiftsfritagelse. I sammenhæng med, at den vedtagne lov nr. 1385 af 21. december 2009 endnu ikke er trådt i kraft på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget, foreslås det i lovforslagets § 8, at nyaffatte spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, og herunder anføre et »eller« i det sidstnævnte grundlag for afgiftsfritagelse efter § 15, stk. 1, nr. 4. Dermed bliver det præciseret, at der er tale om indbyrdes selvstændige grundlag for afgiftsfritagelser.

Til § 9

Til nr. 1

I tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, er der fastsat en række selvstændige grundlag for afgiftsfritagelser. I lov nr. 1385 af 21. december 2009 er det fastsat, at der i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 5, skal anføres et »og« i det sidstnævnte grundlag for afgiftsfritagelse.

Efter lov nr. 1385 af 21. december 2009 er det endvidere fastsat, at "registreret oplagshaver" efter mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven samt øl- og vinafgiftsloven fremover betegnes "autoriseret oplagshaver". Et enkelt sted, i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 4, er der ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 ikke foretaget den fornødne konsekvensrettelse.

I sammenhæng med, at den vedtagne lov nr. 1385 af 21. december 2009 endnu ikke er trådt i kraft på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget, foreslås det i lovforslagets § 9 at nyaffatte tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 4, 5 og 6. Herunder foreslås det at ændre "registreret" til "autoriseret" i stk. 1, nr. 4 samt foreslås at anføre et "eller" i det sidstnævnte grundlag for afgiftsfritagelse efter § 29, stk. 1, nr. 5. Dermed bliver det præciseret, at der er tale om indbyrdes selvstændige grundlag for afgiftsfritagelser.

Til § 10

Til nr. 1

I øl- og vinafgiftslovens § 11 stk. 1, er der fastsat en række selvstændige grundlag for afgiftsfritagelser. I lov nr. 1385 af 21. december 2009 er det fastsat, at der i øl- og vinafgiftslovens § 11 stk. 1, nr. 4, skal anføres et "og" i det sidstnævnte grundlag for afgiftsfritagelse. I sammenhæng med, at den vedtagne lov nr. 1385 af 21. december 2009 endnu ikke er trådt i kraft på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget, foreslås det i lovforslagets § 10, at nyaffatte øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, og herunder

anføre et "eller" i det sidstnævnte grundlag for afgiftsfritagelse efter § 11, stk. 1, nr. 4. Dermed bliver det præciseret, at der er tale om indbyrdes selvstændige grundlag for afgiftsfritagelser.

Til § 11

Til nr. 1

CO₂-afgiften er tidligere nedsat i 4 år for forbrug af elektricitet til egenproduktion af varme til nærmere angivne tunge processer. Denne begrænsning på 4 år foreslås ophævet svarende til, at den 4-årige begrænsning ophæves for el til fremstilling af varme under elpatronordningen.

Ovennævnte nedsættelse af CO₂-afgiften blev indsat i CO₂-afgiftsloven ved § 7, nr. 1, i lov nr. 520 af 7. juni 2006. Den 4-årige begrænsning for nedsættelsen af CO₂-afgiften blev indsat i samme lovs § 9, stk. 2, 2. pkt. med henvisning til den 4-årige tidsbegrænsning for bl.a. el til fremstilling af varme under elpatronordningen.

Til § 12

Til stk. 1

Skatteministeriet er i dialog med EU-Kommissionen om, hvorvidt ændringerne vedrørende elpatronordningen i energiafgiftslovene, CO₂-afgiftsloven og elforsyningsloven helt eller delvis skal statsstøttenotificeres efter statsstøttereglerne. Eventuelle ændringer vedrørende elpatronordningen, som skal statsstøttenotificeres, kan først træde i kraft, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for de forskellige ændringer vedrørende elpatronordningen i energiafgiftslovene, CO₂-afgiftsloven og elforsyningsloven.

Til stk. 2

Det foreslås, at reglerne om udvidelse af solcelleordningen træder i kraft 1. juli 2010.

Til stk. 3

I overensstemmelse med aftalen *Forårspakke 2.0* mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti foreslås det, at forslaget om at indføre en afgift på andre klimagasser end CO₂ (som indebærer forslag til ændringer af bestemmelser i CO₂-afgiftsloven) træder i kraft den 1. januar 2011.

Til stk. 4

Det foreslås, at lade en række nærmere angivne dele af loven træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det drejer sig om forslaget om den isolerede justering af reglerne om godtgørelse af elafgift, tilpasninger af elafgiftslovens opgørelsesregler af energiforbruget til komfortkøling, ændringen af energiafgiftslovenes angivelse af standardenergiindholdet i biogas, forslaget om ændringer til registreringsbestemmelsen i lov om afgift af kvælstofoxider samt konsekvensrettelserne og præciseringerne i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven samt øl- og vinafgiftsloven.

Til stk. 5

Eftersom lov nr. 1385 af 21. december 200 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, lov om afgift af øl, vin og frugtvín m.m. og

forskellige andre love for størstedelens vedkommende træder i kraft den 1. april 2010, foreslås det, at ændringerne i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven samt øl- og vinafgiftsloven, der udelukkende har karakter af konsekvensrettelser og præciseringer, der er fuldstændig neutrale i såvel bebyrdende som begunstigende retning, skal have virkning fra 1. april 2010.

Til stk. 6

Det foreslås, at lovens bestemmelser finder anvendelse på varer, der udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder etc. fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Til stk. 7

Det foreslås, at lovens bestemmelser finder anvendelse på løbende leverancer på en så stor andel af leverancerne, der er sket, fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt og indtil afregningstidspunktet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet (elafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 3. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 1 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 79 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 1 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, § 1 i lov nr. 1384 af 21. december 2009 og senest ved § 3 i lov nr. 1516 af 27. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 2. Undtaget fra afgiften er elektricitet, som:

- a. - - -
- b. - - -
- c. - - -
- d. - - -

e. fremstilles på solcelleanlæg med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og som er tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikke-erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse. Det er en forudsætning for afgiftsfriheden, at elselskabet afregner solcelleproduceret elektricitet fra elproducenten og leveret elektricitet til elproducenten til samme pris pr. kWh, og at der ikke er tilsluttet elinstallationen anden form for elproduktionsanlæg.

Stk. 2. - - -

§ 11. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Tilbagebetalingen kan ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignen-

1. § 2, stk. 1, litra e, affattes således:

»e. fremstilles på elproduktionsanlæg omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, i lov om fremme af vedvarende energi med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og som er tilsluttet elinstallationen i boliger eller i ikke-erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse. Der kan afregnes på årsbasis. For så vidt angår ikke-erhvervsmæssig bebyggelse sidestilles 100 m² bebygget areal med en husstand. «

2. I § 11, stk. 3, indsættes som 5. og 6. pkt.:

Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, som er leveret til virksomheden, og som virksomheden forbruger som rumvarme eller varmt vand eller leverer til

de anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme, herunder varme, som leveres fra virksomheden. Undtaget er dog forbrug af elektricitet i rumvarmeaggregater, der midlertidigt placeres i et lokale for at dække et kortvarigt rumvarmebehov. Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Stk. 4-5. - - -

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² pr. måned. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 7-16. - - -

Stk. 17. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-ka-

andre. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. «

3. I § 11, stk. 6, indsættes som 4-7 pkt.:

»En forholdsmæssig del af afgiften af kulde, der forbruges til både tilbagebetalingsberettigede formål og ikke-tilbagebetalingsberettigede formål, kan tilbagebetales, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel kan opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Virksomheden kan i stedet vælge at opgøre den ikke-tilbagebetalingsberettigede andel som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til ikke-tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Såfremt målingen af køleenergi til ikke-tilbagebetalingsberettigede formål ikke foretages i umiddelbar nærhed af det anlæg, hvor kulden produceres, tillægges den målte ikke-tilbagebetalingsberettigede køleenergi 10 pct.«

4. § 11, stk. 17, affattes således:

»*Stk. 17.* Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig pro-

pacitet efter stk. 18, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 18, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 18. - - -

duktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 18, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 18 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. «

5. I § 11 indsættes som stk. 19 og 20:

»Stk. 19. Virksomheder, der er momsregistrerede, kan vælge at foretage særlig opgørelse af tilbagebetaling af afgift. For elektricitet til fremstilling af varme for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 17, tilbagebetales den resterende afgift af denne elektricitet til forbrugeren af varmen. Tilbagebetalingen af den resterende afgift nedsættes med 25,7 pct. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af den resterende afgift som anført i bilag 8. Det er en betingelse for tilbagebeta-

ling, at virksomheden anvender varmen til formål nævnt i stk. 3, 6. pkt. eller stk. 4. En forholdsmæssig del af varmen kan henregnes til anvendelser, som er nævnt i 5. pkt., i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser, som er nævnt i 5. pkt., som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne om fordeling i § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 20. Hvis en virksomhed vælger at opgøre tilbagebetaling for varme efter reglerne i stk. 19, skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret, hvorved der for samme år ikke kan ske opgørelse af tilbagebetaling for varmen efter denne lovs øvrige regler om tilbagebetaling. I givet fald finder denne lovs øvrige regler, herunder regler om opgørelsesperioder og overskudsvarmeafgifter, anvendelse, som om der ydes tilbagebetaling efter den eller de af denne lovs forskellige andre regler om tilbagebetaling, som ville finde anvendelse, hvis det ikke var valgt at bruge muligheden for særlig opgørelse af tilbagebetaling i stk. 19.«

6. Efter § 11 e indsættes:

»§ 11 f. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug

af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 5. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1, 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraft-varme-kapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1 til lov om afgift af mineralolieprodukter m.v. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Reglerne om særlig opgørelse af tilbagebetaling af afgift m.v. i § 11, stk. 19 og 20, finder tilsvarende anvendelse for elektricitet til fremstilling af varme, for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 1.«

7. *Bilag 2-7* ophæves og i stedet indsættes:

Se tabel 1 a

Se tabel 1 b

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas (gasafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 4 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 87 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 11 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 og senest ved § 2 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 8. - - -

Stk. 2. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraft-varme-værker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraft-varme-produktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrasket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i den-

1. I § 8, *stk. 2*, ændres »19,7« til: »23,3«.

ne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

--- --

Biogas 19,7 MJ/Nm³

--- --

Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrasket 1,2 pct. pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.

Stk.-3. --- --

Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varmekapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme af værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne som nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i

2. § 8, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varmekapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varmekapacitet efter stk. 5, eller 2) havde kraft-varmekapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme af værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebe-

2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 5. - - -

taling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010 – 2014 er satserne, som er nævnt i 2. og 3. pkt., som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk.7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. «

3. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varmekapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varmekapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmaessigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at

virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1. 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen. «

Satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 4

4. Overskriften til *bilag 4* affattes således:

»**Satser for elpatronordningen i gasafgiftsloven**«

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (kulafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, § 3 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 og senest ved § 3 lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 7. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der medgår til fremstilling af elek-

1. I § 7, *stk. 1*, ændres »19,7« til: »23,3«

tricitet i kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraft-varme-værker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraft-varme-produktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrasket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Energiindholdet udgør: - - -

Biogas 19,7

- - -

Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrasket 1,2 pct. pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4,

2. § 7, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og som er værker med kraft-varme-kapaci-

samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varmekapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fjernvarme forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4-8. - - -

tet efter stk. 4, eller som er værker som den 1. oktober 2005 havde kraft-varmekapacitet efter stk. 4, eller som er værker omfattet af bilag 1, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varmekapacitet vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. I perioden 2010 – 2014 er satserne som er nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at den ydes sammen med tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. «

3. Efter § 7 a indsættes:

»§ 7 b. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varmekapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varmekapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller

lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 7, stk. 2. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1. 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraft-varme-kapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres på over for told- og skatteforvaltningen. «

4. Overskriften til *bilag 4* affattes således:

Satser for kulafgiftslovens § 7, stk. 3

**»Satser for elpatronordningen i
kulafgiftsloven«**

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (mineralolieafgiftsloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 1536 af 19. decem- ber 2007, § 2 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 10 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 527 af 12. juni 2009, ved § 4 i lov nr. 1384 af 21. december 2009 og senest ved § 1 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 3. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer, skal regi- streres som oplagshaver hos told- og skatte- forvaltningen.

Stk. 2. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige va- rer, kan registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen, når virksomhe- den til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. Virksomheder, der afsætter afgiftspligti- ge varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, kan dog registreres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l. Told- og skat- teforvaltningen kan i særlige tilfælde fravi- ge det i 1. pkt. anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til vide- resalg. Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, hæftes der forholds- mæssigt for afgift i forhold til virksomhe- dernes faktiske anvendelse af lagerkapacite- ten.

Stk. 3. Virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme målt inden for samme lokalitet direkte leveret fra et regi- streret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov eller en mellemhandler regi- streret efter stk. 4, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 i denne lov og § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samlet set udgør mindst 90 pct. af afgiften

1. § 3 affattes således:

»§ 3. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udø- velsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modta- ge eller afsende varer under afgiftssuspensi- onsordningen i et afgiftsoplag, jf. § 5, stk. 1.

Stk. 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer, skal autoriseres som op- lagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige va- rer, kan autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen, når virksomhe- den til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. Virksomheder, der afsætter afgiftspligti- ge varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, kan dog autoriseres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l. Told- og skat- teforvaltningen kan i særlige tilfælde fravi- ge det i 1. pkt., anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til vide- resalg. Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, hæftes der forholds- mæssigt for afgift i forhold til virksomhe- dernes faktiske anvendelse af lagerkapacite- ten.

Stk. 4. Virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme, der er målt inden

efter begge love, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Melleghandlere, som transporterer varme direkte leveret fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov, hvor mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder registreret efter stk. 3, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Melleghandlere, der registreres efter stk. 4, skal stille sikkerhed for afgiften af den varme, som transporteres til andre end de efter stk. 3 registrerede virksomheder. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 6. Ved anmodning om registrering efter stk. 3 eller 4 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 3 eller 4, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 3 eller stk. 4. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder gas eller varme, som er målt af de efter stk. 1 eller 4 registrerede virksomheder.

Stk. 7. Såfremt en virksomhed registreret efter stk. 3 eller 4 ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 3 eller 4, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 3 eller 4 er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 3 eller 4.

Stk. 9. Såfremt virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 3 eller 4. Virksomheder, der har fået

for samme lokalitet, og som er direkte leveret fra et registreret kraftvarmeværk, omfattet af bilag 1, eller en melleghandler, registreret efter stk. 5, og hvor tilbagebetaling af afgift efter § 11 i denne lov og § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samlet set udgør mindst 90 pct. af afgiften efter begge love, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Melleghandlere, der transporterer varme, og som er direkte leveret fra et registreret kraftvarmeværk, omfattet af bilag 1, og hvor mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder, registreret efter stk. 4, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Melleghandlere, registreret efter stk. 5, skal stille sikkerhed for afgiften af den varme, der transporteres til virksomheder, som ikke er registreret efter stk. 4. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 7. Ved ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5, skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 4 eller 5, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 4 eller 5. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder af gas eller varme, som er målt af de autoriserede virksomheder efter stk. 2, eller de registrerede virksomheder efter stk. 5.

Stk. 8. Såfremt en virksomhed ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 4 eller 5, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5 er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 4 eller 5.

inddraget registreringen efter stk. 3 eller 4, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 3 eller 4 efter 12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give et registreret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 3 eller 4.

Stk. 10. Registrerede oplagshavere er berettiget til at modtage og oplægge afgiftspligtige varer under suspension af afgiften. Tilsvarende kan de levere varer til virksomheder i andre EU-lande og til andre oplagshavere her i landet.

Stk. 11. Registrering som oplagshaver er betinget af, at der stilles sikkerhed for betaling af afgifter i EU på mindst 10.000 kr. efter regler, der fastsættes af skatteministeren, såfremt virksomheden leverer varer under suspension af afgiften.

Stk. 12. Virksomheder, der af miljømyndighederne er godkendt til at indsamle og forarbejde spildolie med henblik på genbrug, skal registreres efter stk. 1.

Stk. 13. Til de registrerede oplagshavere udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 10. Såfremt virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 4 eller 5. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 4 eller 5, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 4 eller 5 efter 12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give et registreret kraftvarmeværk, omfattet af bilag 1, oplysning om inddragelse af registreringen efter stk. 4 eller 5.

Stk. 11. En her i landet autoriseret oplagshaver er berettiget til under afgiftssuspensionsordningen at oplægge og modtage varer fra andre EU-lande samt at afsende varer til andre EU-lande. En autoriseret oplagshaver har tilsvarende adgang til at afsende varer efter loven til andre autoriserede oplagshavere her i landet. For at få autorisation som oplagshaver her i landet skal oplagshaveren hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer.

Stk. 12. Virksomheder, der af miljømyndighederne er godkendt til at indsamle og forarbejde spildolie med henblik på genbrug, skal autoriseres efter stk. 2.

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration af autorisation af oplagshaver her i landet og sikkerhedsstillelse efter stk. 11.«

§ 9. Der sker afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer

1)benzin til anden teknisk brug end motor-drift,

2)jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt,

3)varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregisterton-nage på 5 t og derover, dog bortset fra lyst-fartøjer, og

2. § 9, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, affattes således:

»3)varer til brug om bord på skibe i uden-rigsfart og fiskerifartøjer med en bruttoton-nage på 5 t og derover eller en bruttoregi-sterton-nage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer,

4)varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationa-le institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, eller

4) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner mv. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. - - -

- - -

Biogas 19,7 MJ/Nm³

- - -

Stk. 3. - - -

Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, samt værker omfattet af bilag 1 kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetalingen sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a.

Stk. 5-17. - - -

5) varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet. «

3. I § 9, stk. 2, ændres »19,7« til: »23,3«.

4. § 9, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010 – 2014 er satserne som er nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kulstoffafgift af visse energiprodukter. «

5. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varmekapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraft-varmekapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1. 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraft-varmekapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1. Dette skal på

forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen. «

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

6. Overskriften til *bilag 3* affattes således:

Satser for mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4.

»Satser for elpatronordningen i mineralolieafgiftsloven«.

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 6 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, § 5 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 og senest ved § 5 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 1. - - -

1. I § 1 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Der svares endvidere en afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Afgiften benævnes metanavgift.

2. § 2, stk. 1, nr. 12, affattes således:

»12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg 6,6 øre pr. Nm³. «

§ 2. I perioden 2010-2014 er afgiftssatserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for følgende energiprodukter:

1)-11) - - -

12) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³.

13)-16) - - -

Stk. 3. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer svares der afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer. Der skal ikke svares afgift af andelen af biobrændstoffer, som anvendes som motorbrændstof.

Stk. 4-7. - - -

§ 3. Følgende virksomheder skal registreres hos told- og skatteforvaltningen:

1) Virksomheder, der registreres efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. Bestemmelserne i §§ 3-5 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. finder tilsvarende anvendelse.

2) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. Bestemmelserne i §§ 2 og 3 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. finder tilsvarende anvendelse.

3) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af elektricitet. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvendelse.

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes som nr. 17:

»17) biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW 1,2 kr./GJ. «

4. § 2, *stk. 3*, indsættes som *3. pkt.*:

»Der skal dog svares afgift efter § 2, *stk. 1*, nr. 17 af den andel, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt over 1.000 kW«.

4) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af naturgas og bygas. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 i lov om afgift af naturgas og bygas finder tilsvarende anvendelse.

5. I § 3 indsættes som nr. 5:

»5) Virksomheder, der forbruger biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen. «

§ 5. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres

1) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 9-11, 14 og 16, efter bestemmelserne i § 7 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,

2) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13, efter bestemmelserne i § 5 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,

3) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, efter bestemmelserne i § 8, stk. 2-5, i lov om afgift af elektricitet og

4) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 12, efter bestemmelserne i § 6 i lov om afgift af naturgas og bygas.

6. I § 5, stk. 1, nr. 3, ændres » og« til »,«.

7. I § 5, stk. 1, nr. 4, ændres »bygas. « til: »bygas og«

8. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 17, som den forbrugte mængde af biogas. Energiindholdet i biogassen skal verificeres, og virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for energiindholdet overfor told- og skatteforvaltningen. Hvis energiindholdet ikke kan dokumenteres, anvendes et energiindhold på 23,3 MJ/Nm³. «

Stk. 2-5. - - -

9. I § 5 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation efter stk. 1, nr. 5.«

§ 7. Fritaget for afgift er

1) - - -

2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-12, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmewærker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i henholdsvis § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas,

3) - -

4) - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Fritaget for afgift er biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof. Biobrændstoffer er flydende eller gasformige brændstoffer, der anvendes som motorbrændstof, fremstillet på grundlag af biomasse.

Stk. 5-6. - - -

Stk. 7. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 8, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 8, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varmekapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 2.

10. I § 7, stk. 1, nr. 2, ændres »nr. 9-12« til: »nr. 9-11 og 12, 1. pkt.«.

11. § 7, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 4. Bortset fra varer nævnt under § 2, stk. 1, nr. 17, er biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof, fritaget for afgift. «

12. § 7, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 8, eller 2) havde kraft-varmekapacitet efter stk. 8 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne

og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolier m.v.

Stk. 8. - - -

nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 11, stk. 17, i lov om afgift af elektricitet, § 8, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas, § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9, stk. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

13. Efter § 7 a indsættes:

»§ 7 b. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraftvarmekapacitet efter stk. 4, eller 2) havde kraftvarmekapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005, eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 2 og 3. Den del af afgiften, der overstiger 12,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre energikilder, nedsættes de 12,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), forholdsmæssigt. Indtil år 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 3. og 4. pkt. (2015-niveau)

reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 11 f i lov om afgift af elektricitet, § 8 a i lov om afgift af naturgas og bygas, § 7 b i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 3. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1, 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraftvarmekapacitet, jf. stk. 4, og værker omfattet af bilag 1 til lov om afgift af mineralolieprodukter m.v. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen. «

§ 9 a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7, 9-13 og 16, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2. På de samme betingelser ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikkebionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 15. Endvidere kan momsregistrerede virk-

14 I § 9 a, stk. 1, ændres », 9-13 og 16« til: », 9-11, 12, 1. pkt., 13 og 16«.

somheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2-6. - - -

§ 9 c. Momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, bortset fra brændsler til fjernvarme i denne lov til formål nævnt i bilag 1 til loven, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af førnævnte brændsler samt elektricitet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas, § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 11 i lov om afgift af elektricitet. Såfremt virksomheden ønsker at benytte bundfradrag efter denne lov, skal virksomheden anmelde dette til told- og skatteforvaltningen, inden udnyttelse af bundfradrag kan ske.

Stk. 2-9. - - -

15. I § 9 c, stk. 1, ændres » og 9-13« til: », 9-11, 12, 1. pkt., og 13«.

16. Efter § 9 c indsættes

»§ 9 d. For nye eller for eksisterende stempelmotoranlæg i registrerede virksomheder, der enten har eller fremadrettet får foretaget tiltag, hvorved udledningen af andre klimagasser end CO₂ begrænses, kan der ydes godtgørelse. Godtgørelsen af afgift beregnes som den målte procentvise reduktion i udledningen af uforbrændt metan i

forhold til en udledning af uforbrændt metan på 465 g/GJ indfyret naturgas og/eller 323 g/GJ indfyret biogas. Godtgørelsen kan ikke overstige afgiftsbetalingen.

Stk. 2. Der ydes kun godtgørelse af afgift efter stk. 1, hvis der sker måling af den udledte mængde af uforbrændt metan.

Stk. 3. Godtgørelsen efter stk. 1 skal for hver afgiftsperiode opgøres for hvert brændsel og for hvert motoranlæg for sig. Hvis der anvendes flere typer brændsler i samme motoranlæg samtidig, fordeles den mindre udledte mængde af metan for hvert brændsel på hvert motoranlæg for sig i forhold til energimængden af hvert af de indfyrede brændsler i hvert motoranlæg.

Stk. 4. Afgiftsgodtgørelser under 500 kr. udbetales ikke. Afgiftsgodtgørelse kan dog, uanset beløbets størrelse, modregnes i skyldig afgift.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter og regler om dokumentation for afgiftsfritagelse og godtgørelse. Endvidere kan skatteministeren fastsætte regler, der angiver de nærmere retningslinjer for, hvilke tiltag, der efter stk. 1 begrundes godtgørelse af afgiften. Endelig kan skatteministeren fastsætte regler for opgørelse og udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1.«

§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab

1) over de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 9-11, 14 og 16 omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 14 og 15 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,

2) over de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, 13 og 15, omfattede varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,

3) over de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter bestemmelserne i § 7 i lov om afgift af elektricitet og

17. I § 12, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »nr. 12«: » og nr. 17«.

4)over de af § 2, stk. 1, nr. 12, omfattede varer efter bestemmelserne i § 14 i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 2-3. - - -

§ 13. - - -

Stk. 2. For afregning af afgiften gælder i øvrigt

1)for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og 9-11, 14 og 16 omfattede varer bestemmelserne i § 16, stk. 2, § 18 og § 19 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,

2)for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, 13 og 15, omfattede varer bestemmelserne i § 10 a, § 12, stk. 2, og § 15 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. og

3)for de af § 2, stk. 1, nr. 12, omfattede varer bestemmelserne i § 13, stk. 1, og § 17 i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 3. - - -

18. I § 13, stk. 2, nr. 2, ændres »mv. og« til: »mv. ,«.

19. I § 13, stk. 2, nr. 3, ændres » bygas. « til: »bygas og«.

20. I § 13, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»4)for de af § 2, stk. 1, nr. 17 omfattede varer bestemmelserne i § 17 i lov om afgift af naturgas og bygas. «

§ 14. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn mv. i de virksomheder, der omfattes af loven,

1)for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 9-11, 14 og 16 omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 22-24 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,

2)for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, 13 og 15, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 17-19 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,

3)for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 12 og 13 i lov om afgift af elektricitet og

4)for de af § 2, stk. 1, nr. 12, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 19 og 20 i lov om afgift af naturgas og bygas.

21. I § 14, nr. 4, indsættes efter »nr. 12«: » og nr. 17«.

22. I bilag 2 affattes *nr. 12* således:

23. I bilag 2 indsættes som *nr. 17*:

24. Overskriften til bilag 3 affattes således:

»Satser for elpatronordningen i kuldioxidafgiftsloven«.

§ 6

I lov nr. 472 af 17. juni 2008 om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven), som ændret ved § 7 i lov nr. 527 af 12. juni 2009 og § 6 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 3. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer omfattet af bilag 1, nr. 1-16, og virksomheder, der forbrænder varer omfattet af bilag 1, nr. 17-20, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4-6. - - -

1. I § 3, *stk. 3*, indsættes som 2. pkt.:

»Virksomheder, der leverer varer omfattet af bilag 1, nr. 11 og 12, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. «

§ 7

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 549 af 6. juni 2007, § 78 i lov nr. 1392 af 27. december 2008, § 1 i lov nr. 386 af 20. maj 2009 og senest ved § 14 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 9 a. En virksomhed, som producerer fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeverk, som den 1. oktober 2005 var indrettet til kraft-varme-produktion, betaler ikke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, *stk. 2* og *3*, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet. Fritagelsen gælder i 4 år fra ikrafttrædelsen af denne bestemmelse.

Stk. 2. En elforbruger, der producerer varme på et kraft-varme-værk med henblik på at dække sit eget varmeforbrug, betaler ik-

1. § 9 a, *stk. 1. 2. pkt.* affattes således:

»En virksomhed, som producerer fjernvarme, betaler ikke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, *stk. 2* og *3*, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet og for hvilket der sker tilbagebetaling af elafgift ifølge lov om elafgift. «

2. § 9 a, *stk. 2, 2. pkt.* ophæves.

ke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 2 og 3, for det elforbrug, som medgår til at producere varme i det varmeproducerende anlæg ved hjælp af elektricitet. Fritagelsen gælder i 4 år fra ikrafttrædelsen af denne bestemmelse.

Stk. 3. Der betales ikke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 2 og 3, for elektricitet, som fremstilles på solcelleanlæg med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og som er undtaget fra elafgift ifølge lov om afgift af elektricitet.

Stk. 4-6. - - -

3. § 9 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

§ 8

I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret ved § 92 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 27 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og senest ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 15. Der sker afgiftsfritagelse efter EU's bestemmelser herom af varer, der

- 1)er denaturerede,
- 2)anvendes til teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål og lignende,
- 3)anvendes til fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter loven, eller
- 4)leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner mv., og de hertil knyttede personer.

Stk. 2-5. - -

- 1. § 15, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, affattes således:**
- »3)anvendes til fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter loven,
 - 4)leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, eller
 - 5)leveres til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet. «

§ 9

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 24 i lov nr. 380 af 2. juni 1999, § 3 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 10 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 6 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 3 i lov nr. 962 af 2. december 2003, § 1 i lov nr. 424 af 6. juni 2005, § 71 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 9 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 7 i lov nr. 509 af 7. juni 2006, § 122 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 28 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 4 i lov nr. 524 af 12. juni 2009 og senest ved § 3 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 29. Der svares ikke afgift af

- 1) varer, der tilføres en anden registreret oplagshaver, jf. § 9,
- 2) varer, der tilføres en virksomhed, der i andre EU-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- 3) varer, der udføres til steder uden for EU,
- 4) varer, der hos en registreret oplagshaver eller fremstillingsvirksomhed eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage eller lignende, og
- 5) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner mv. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2-5. - - -

1. § 29, stk. 1, nr. 4, 5 og 6, affattes således:

- »4) varer, der hos en autoriseret oplagshaver eller fremstillingsvirksomhed eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage eller lignende, jf. § 33,
- 5) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, eller
- 6) varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet. «

§ 10

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006,

som ændret ved § 97 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 30 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009 og senest ved § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 11. Der sker afgiftsfritagelse efter EU's bestemmelser herom af varer, der

- 1) er denaturerede,
- 2) anvendes til teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål og lignende,
- 3) anvendes til fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter loven, eller
- 4) leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer.

Stk. 2-5. - - -

- 1. § 11, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, affattes således:**
- »3) anvendes til fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter loven,
- 4) leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, eller
- 5) leveres til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet. «

§ 11

I lov nr. 520 af 7. juni 2006 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter foretages følgende ændring:

§ 9. - - -

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 7. Bestemmelsen i § 7 har kun gyldighed i 4 år fra ikrafttrædelsestidspunktet.

Stk. 3-6. - - -

- 1. § 9, stk. 2, 2. pkt., ophæves.**

Tabel 1a

Bilag 2

Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 1

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Energiafgift	øre/kWh	49,9	50,8	51,7	52,6	53,6
Tillægsafgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 3

Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 2

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Energiafgift	øre/kWh	61,3	62,4	63,5	64,7	65,8
Tillægsafgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 4

Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	52,8	53,9	59,8	44,7	45,5

Bilag 5

Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 17

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme abværk	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3	50,1
	øre/kWh fjernvarme abværk	16,5	16,8	17,1	17,4	17,7	18,1

Bilag 6

Satser for elafgiftslovens § 11 c

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012
Nedsættelse af til- bagebetaling	øre/kWh	1,6	1,6	1,6

Bilag 7.

Satser for elafgiftslovens § 11 d, stk. 3, og § 11 e, stk. 6

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterføl- gende nyttig- gørelse af vand og varme	kr./GJ	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6

Tabel 1 b

»Bilag 2. Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 1

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Energiafgift	øre/kWh	49,9	50,8	51,7	52,6	53,6
Tillægsafgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 3. Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 2

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Energiafgift	øre/kWh	61,3	62,4	63,5	64,7	65,8
Tillægsafgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 4. Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterføl- gende nyttig-	kr./GJ	52,8	53,9	59,8	44,7	45,5

gørelse af vand og varme						
-----------------------------	--	--	--	--	--	--

Bilag 5. Satser vedrørende elpatronordningen i elafgiftsloven

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015
Grænser for til- bagebetaling til momsregistrere- de varmeprodu- center	kr./GJ fjern- varme ab værk	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3	50,1
Grænser for til- bagebetaling til momsregistrere- de varmeprodu- center	øre/kWh fjernvarme ab værk	16,5	16,8	17,1	17,4	17,7	18,1

Bilag 6. Satser for elafgiftslovens § 11 c

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012
Nedsættelse af til- bagebetaling	øre/kWh	1,6	1,6	1,6

Bilag 7. Satser for elafgiftslovens § 11 d, stk. 3, og § 11 e, stk. 5

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterføl- gende nyttig- gørelse af vand og varme	kr./GJ	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6

Bilag 8. Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 19

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012
Nedsættelse af til- bagebetaling	pct.	7,8	7,7	7,7